

v čísle nájdete

- Oslavy 750. výročia obce
- 100. výročie Trakovických záhradkárov
- Aj škola má svoje aktivity
- Aktivity našich seniorov
- Na cestách s divadlom
- Na bicykli do Istanbulu

**Pokojné a radostné vianočné sviatky,
šťastný a úspešný nový rok
Vám prajú starosta,
poslanci a zamestnanci OcÚ Trakovice**

Vianoce, sviatky radosti

Keď prechádzame naším Slovenskom, tak už dlhšie vidíme vianočné ozdoby, počujeme vianočné koledy, obchodníci ponúkajú výhodné nákupy. Rodičia majú starosti, čo majú zaobstaráť pre svoju rodinu. Zaiste, všetko pekné poteší srdce. Ale to nie sú Vianoce. Preto 30. novembra sme začali sláviť Advent, prípravu na kresťanské Vianoce. Deti sa pripravujú na Jasličkovú pobožnosť. V kostole sme čítali žalm: „S radosťou pôjdeme do domu Pánovho.“ Naň nadväzuje poslanstvo evanjelia, ktoré nás vyzýva k bdelej pripravenosti na stretnutie s Kristom. Ježiš hovorí: „Bďte teda, lebo nevíete, v ktorý deň príde váš Pán.“ Teda putovanie do chrámu a bdelosť sú aktuálnou biblickou výzvou.

Na svätej omši v noci budeme počuť: „V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta vykonať súpis ľudu po celom svete. Tento prvý súpis sa konal, keď Sýriu spravoval Kvírinus. A všetci šli dať sa zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa aj Jozef z galilejského mesta Nazaret do Judey, do Dávidovho mesta, ktoré sa volá Betlehem, lebo pochádzal z Dávidovho domu a rodu, aby sa dal zapísať s Máriou, svojou manželkou,

ktorá bola v požehnanom stave. Kým tam boli, nadišiel jej čas pôrodu. I porodila svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, lebo pre nich nebolo miesta v hostinci. V tom istom kraji boli pastieri, ktorí v noci bdeli a strážili svoje stádo. Tu zastal pri nich Pánov anjel a ožiarila ich Pánova sláva. Zmocnil sa ich veľký strach, ale anjel im povedal: „Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ Kristus Pán. A toto vám bude znamením: Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jasiach.“ A hneď sa k anjelovi pripojilo množstvo nebeských zástupcov, zvelebovali Boha a hovorili: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“ (Lk 2, 1-14)

Vtedy prišiel na svet Boží Syn Ježiš Kristus, to boli prvé Vianoce. Prijmime Pána Ježiša do nášho života, do rodín našej farnosti.

Vyprosujem Vám všetkým kresťanské Vianoce a Božie požehnanie v roku 2026. ■

Mgr. Pavol Šintál, farár,
kanonik

Spoločenská kronika

Od 30. 11. 2024
do 30. 11. 2025

Počet obyvateľov
k 30. 11. 2025 – 1538

Vítajte medzi nami

Alexandra Páleník
Lucas Štern
Damián Belokostolský
Šimon Šéry
Amy Matúšková
Tereza Mažgutová

Zostali v našich spomienkach

Dana Jursová
Ingrid Palkovičová
Mária Kotúčková
Michaela Žemlová
František Bališ
Štefan Blažo
Sidónia Šišková
Silvester Rajnic

Najstarší občania 85 plus

Stanislav Cepko
Oľga Barošová
Mária Bučková
Irma Poláčeková
Cecília Porubská
Lidia Krajčovičová
Magdaléna Šatkovská
Ľudmila Žemlová
Oľga Špesová
Oľga Žemlová
Veronika Zacharová
Emília Briediková
Štefan Novák
Štefánia Gulová
Augustín Drgoň
Magdaléna Slováková
Marcela Šoková
Albín Časár
Augustín Činčura
František Krajčovič
Milan Škvarka
Alojz Drgoň
Štefan Zachar
Karol Žemla
Sidónia Krajčovičová
Katarína Blažová
Viliam Baroš
Melánia Bališová
Mária Janovičová

Čo nového v obci

Obec Trakovice sa podobne ako po minulé roky zapojila do vyhlásených výziev. V niektorých výzvach sme neboli úspešní, napr. pri výzve na vybudovanie detského ihriska v Materskej škole Trakovice vyhlásenej Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny, pri výzve na vybudovanie kanalizácie (stoka C1-1 v uličke od Jednoty po MŠ) vyhlásenej Environmentálnym fondom.

Naproti tomu podarilo sa nám uspieť v ďalších výzvach alebo získať dotácie od iných subjektov.

Keďže sme neboli úspešní pri získaní finančných prostriedkov na kanalizáciu z Environmentálneho fondu, podali sme žiadosť o dotáciu na tú istú

kanalizáciu na Trnavskú vodárenskú spoločnosť v rámci Pravidiel na zaraďovanie požiadaviek akcionárov do investičného plánu spoločnosti. V rámci schválenej dotácie by sme v r. 2026 chceli začať s budovaním uvedenej investičnej akcie. Celkové náklady sú plánované vo výške 84 629,89 € pri 20% spoluúčasti. Obec z uvedených finančných prostriedkov z rozpočtu obce uhradí iba 20%, t. j. 16 925,00 €. Ukončením uvedenej investície obec Trakovice dosiahne 100% možnosť napojenia rodinných domov.

Z výzvy vyhlásenej environmentálnym fondom sa nám v r. 2025 podarilo zaobstaráť nákup minibagra s 3 lyžicami o dĺžke 20,40 cm a 80 cm. Z obstarávacej ceny 18 192,00 € obec z vlastných prostriedkov uhradila iba 3 344,00 €.

Úspešní sme boli aj v rámci výziev, ktoré vyhlásil Trnavský samosprávny kraj. Na vytlačenie publikácie k 750. výročiu prvej písomnej zmienky o obci Trakovice nám prispeli sumou 625,00 €. Zároveň sme z Centrálného krízového fondu TTSK obdržali dotáciu na projekt Revitalizáciu plochy pri vodnom toku v obci Trakovice. Samosprávny kraj nám takto prispel finančnou dotáciou vo výške 4 000,00 €. Zámerom uvedeného projektu je vysadiť budúci park. Za uvedené finančné prostriedky bolo nakúpených 27 vzrastlých stromov, ktoré sme za účasti občanov s využitím aj vlastného mini bagra vysadili. Výsadbou stromov v blízkosti vodného toku chceme vytvoriť vhodné prostredie pre oddych detí a občanov, hlavne v letnom období. V roku 2026 plánujeme uvedenú plochu aj zatravníť.

Nafta a.s. je stálym prispievateľom na rôzne aktivity v našej obci. Aj v r. 2025 cez Nadáciu EPH sme boli úspešní pri podaní projektu Revitalizácia a zazelenanie ihriska. Zámerom projektu bolo zrevitalizovať plochu pod cvičiacimi strojmi v areáli TJ Trakovice, čím sa vytvorili lepšie podmienky pre cvičenie na vonkajších cvičiacich strojoch a odstránilo sa problematické miesto kosenia. Výška poskytnutej dotácie bola 8 000,00 €. ■

Revitalizácia plochy pri Dudváhu

Projekt 750_výročie obce Trakovice

Revitalizácia a zazelenanie ihriska

Nový minibager

Budúci park v blízkosti vodného toku

Pokračujeme v budovaní a rekonštrukcii chodníkov a komunikácií v obci.

Počas môjho pôsobenia na pozícii starostu bolo popri dobudovaní kanalizácie v celej obci druhou prioritou dobudovať nevyhovujúce chodníky a miestne komunikácie. Aj v roku 2025 sme pokračovali v naplňaní tejto priority. Plánovali sme a aj sme zrealizovali rekonštrukciu chodníkov a miestnej komunikácie pri Dudváhu. Na základe uskutočneného verejného obstarávania na uvedenú investičnú akciu sa víťazom verejného obstarávania stala spoločnosť Samostav s. r. o s víťaznou ponukou vo výške 231 377,016 €. Pred začatím prác a nadobudnutím právoplatnosti stavebného povolenia sme museli ešte odkúpiť od občanov 438 m² pozemkov, aby sme mohli vykonať celú rekonštrukciu v celosti. Za ústretovosť a ochotu odpredať uvedené pozemky im patrí naše poďakovanie. Na uvedenej akcii sa vybudovalo 310 m² chodníkov, bolo položených 960 m² asfaltového povrchu. Celkové náklady na uvedenú akciu boli vo výške 196 048,00 €.

Z dôvodu plánovanej akcie 750. výročia obce Trakovice sme urobili aj rekonštrukciu priestorov za obecným úradom, ktorá

Novovybudovaná cesta pri Dudváhu

spočívala vo vypílení napadnutých suchých tují, v pokládke plochy zámkovou dlažbou a v zatrávnení ostatných plôch. ■

Najväčšia investičná akcia obce Trakovice hrazená z prostriedkov MIRRI

V roku 2022 sme vypracovali projektovú dokumentáciu na prístavbu nového objektu základnej školy. V rámci vypísanej výzvy PSK-MIRRI-010-2024-ITI EFRR sme v r. 2024 podali projekt *Podpora zabezpečenia inkluzívnych a kvalitných služieb v oblasti vzdelávania v ZŠ Trakovice*. S uvedeným projektom sme boli úspešní, preto sme v r. 2025 vykonali verejné obstarávanie na jeho ukutočnenie. Z troch ponúk sa víťazom verejného obstarávania stala spoločnosť Palkovič-sk s. r. o s finálnou ponukou vo výške 1 157 428,77 € s DPH, pričom predpokladaná hodnota zákazky bola vo výške 1 606 556,00 € s DPH. Dňa 17. 6. 2025 bola podpísaná zmluva so zhotoviteľom. Po kontrole verejného obstarávania na Ministerstve investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie (MIRRI) bolo prevzaté stavenisko. Na základe platnej zmluvy by malo byť dielo – v podobe vybudovania prístavby k ZŠ s podpiwničením a tromi podlažiami na vybudovanie 4 tried + 2 počítačových tried a hygienického zázemia, s bezbariérovým prístupom, výťahom, rekuperáciou, fotovoltikou a vybudovaním átria – ukončené najneskôr do augusta 2026. V súčasnej dobe na stavenisku prebiehajú prípravné práce na budúcom zabetónovaní podzemného

Základy novej školskej budovy

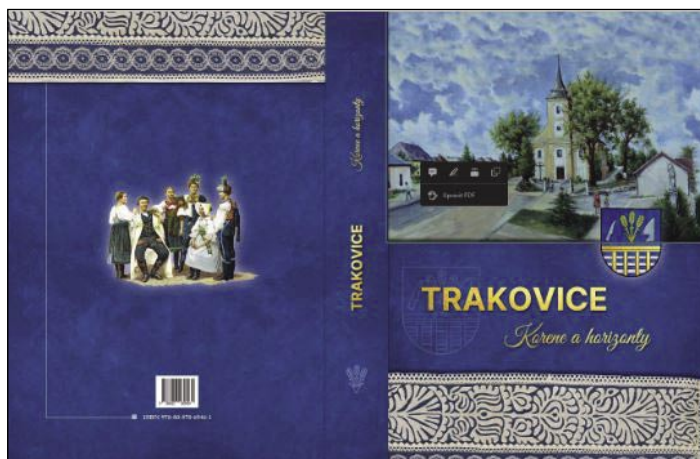
podlažia. Dúfam, že nám bude počasie priatť a bez omeškania sa naše želania splnia a v novom školskom roku 2026/2027 budú prváci v novej budove. ■

750. výročie obce Monografia Trakovice – Korene a horizonty

Zverejnenie prvej písomnej zmienky o obci Trakovice v r. 1275 bolo akýmsi impulzom pripomenúť si toto významné 750. výročie. Naším zámerom bolo v roku 2025 uskutočniť nielen sprievodné kultúrne podujatia, ale aj vydať rozsiahlejšiu monografiu o obci Trakovice.

Monografia Trakovice – Korene a horizonty je pozvánkou na cestu časom – od prvých zmienok o Trakoviciach, cez stredovek, vojnami popretkávané obdobie novoveku, turbulentné 20. storočie až po dynamickú súčasnosť. Publikácia však zachytáva dejinné medziny, ktoré formovali nielen tvár krajiny, ale aj ducha jej obyvateľov, každodenný život dediny, zvyky, slávnosti a ľudovú kultúru, ktoré spájali generácie a dodnes tvoria súčasť identity miestnych ľudí. Čitateľ sa môže zoznámiť s miestnymi pamiatkami, krásnym nárečím a získať informácie o pôvode miestnych názvov a osobných mien.

V auguste 2024 sa uskutočnilo prvé stretnutie starostu obce s Mgr. Tomášom Hrubým PhD. a Mgr. Petrom Kulanom, ktorí tvorili budúcu →

Obal knihy Trakovice – Korene a horizonty

redakčnú radu monografie. Pri spoločnom stretnutí boli dohodnuté prvé kontúry uvedenej publikácie a tie sa podarilo aj vytlačením uvedenej monografie dosiahnuť, ba v niektorých oblastiach aj presiahnuť. Na zostavovaní monografie sa zúčastnilo okrem redakčnej rady 25 autorov, 5 odborných recenzentov a jazykový korektor.

Monografia Trakovice – korene a horizonty obsahuje 592 strán textu, ale i obrázkov a fotografií. Je členená na viacero kapitol. Začína sa kapitolou Geografia a obyvateľstvo. V uvedenej kapitole sa autori zameriavajú nielen na polohu obce v území, klímu, vodstvo, pôdu, rastlinstvo, živočíšstvo, ale aj na obyvateľstvo. Najrozsiahlejšou kapitolou je

Archeológia a história. Tvori 180 zaujímavopopísaných strán. V uvedenej kapitole sú zaznamenané okrem uskutočnených archeologických výskumov a nálezov aj dejinné súvislosti spojené s územím obce Trakovice a okolia od paleolitu až po dnešné časy.

V časti Súčasnosť je zachytené obdobie po nežnej revolúcii od r. 1989 až po súčasnosť. Významnou kapitolou je aj kapitola Reč, názvy a mená, v ktorej je okrem typických trakovických nárečových slov aj rozbor mien a priezvisk spojených s Trakovcami. Završením uvedenej publikácie je Kultúra, v ktorej sa autori zaoberajú pamiatkami, zvykmi a tradíciami podľa jednotlivých období. Zaujímavou je aj podkapitola o ľudovom odevu, ale hlavne o trakovických výšivkách, na ktoré môžeme byť právom hrdí. Záver publikácie tvoria medajlóny osobností, ktoré sa narodili v Trakoviciach alebo žijú v Trakoviciach a šíria dobré meno o našej obci.

V monografii o hmotnosti 2,7kg je veľké množstvo dobových, ale i súčasných autentických fotografií. Nemenej zaujímavou je obálka monografie zobrazujúca trakovickú aplikáciu a dominantu Trakovíc, ktorej obraz namaľoval náš občan p. Albín Časár.

Na záver by som vo svojom mene chcel poďakovať okrem početného kolektívu autorov aj všetkým tým občanom, ktorí prispeli ku vzniku tejto monografie zapožičaním fotografií, dokumentov alebo poskytnutím možnosti sa porozprávať s autormi jednotlivých

Knihu uviedli do života Mgr. Jozef Viskupič, Mgr. Tomáš Hrubý a Ing. Ľudovít Tolarovič

vých kapitol a tak obohatiť uvedenú publikáciu. Vďaka patrí aj Mgr. Petrovi Kulanovi za grafickú úpravu a Svidníckej tlačiarňi za vysokokvalitnú tlač monografie.

Vydanie tejto publikácie sponzorsky podporili: Trnavský samosprávny kraj, Nafta a.s., Coffea Drinks a.s., Agromladost s.r.o. Trakovice-Kátlovce a ZSE Elektrárne, s.r.o. Trakovice.

Dúfam, že táto publikácia osloví nielen rodákov a obyvateľov Trakovíc, ale aj všetkých, ktorí sa zaujímajú o bohaté kultúrne dedičstvo a súčasnosť našej obce. Nech je inšpiráciou a pripomienkou toho, aké dôležité je poznať svoje korene. Listovanie v nej bude cestou k lepšiemu poznaniu vlastnej identity a k úcte k miestu, ktoré nazývame domovom. Verím, že prinesie nielen množstvo zaujímavých informácií, ale aj posilní pocit hrdosti na našu obec.

Želám Vám príjemné chvíle strávené pri čítaní. ■

Ing. Ľudovít Tolarovič
starosta obce

Oslavy 750. výročia prvej písomnej zmienky o obci Trakovice

V roku 2024, keď sme plánovali vydanie knižnej publikácie, sme postupne dospeli k názoru, že v roku 2025 bude treba urobiť nielen prezentáciu knihy, ale aj komplexnú oslavu tohto významného 750. výročia prvej písomnej zmienky o obci Trakovice. Na uskutočnenie tohto zámeru bol stanovený mesiac august 2025. Po konzultácii s predstaviteľmi spoločenských organizácií sa postupne vytvoril program osláv. Naším zámerom bola prezentácia spoločenských organizácií pôsobiach v obci a cieľom osláv bolo urobiť program zaujímavý pre všetkých, od detí cez mládež až po dôchodcov. Myslim si, že sa nám podarilo splniť tento cieľ, aj keď nás trochu potrápilo počasie.

Oslavy sa začali už pred tradičnými Trakovickými hodmi v kultúrnom dome.

Od 14. 8. 2025 do 28. 8. 2025 sa uskutočnil Trakovický umelecký salón, na ktorom bola výstava výtvarných diel a fotografií. Výtvarné diela prezentovali autori Milan Čech, Ľubomír Novanský a Trakovičan p. Albín Časár. Ďalší Trakovičan, p. Ivan Šipkovský, vystavoval svoje fotografie. Výtvarní umelci vystavovali diela zobrazujúce prírodu, kvety, zákutia Trnavy. Väčšia časť umeleckých fotografií p. Ivana Šipkovského zachytávala prírodu z Trakovíc a okolia.

Vystavené diela v Trakoviciach

Otvorenie vlastných osláv 750. výročia prvej písomnej zmienky o obci Trakovice sa uskutočnilo už v piatok 29. 8. 2025. V areáli TJ na amfiteátri za aktívnej účasti členov Poľovníckeho združenia Dudváh Trakovice, ZO Slovenského zväzu záhradkárov, Občianskeho združenia Kráčaj s nami, učiteľov Základnej školy s materskou školou Trakovice, ZO Jednoty dôchodcov Slovenska a Súkromného centra voľného času sa odvíjal program určený deťom a mládeži. O prezentáciu a uvádzanie jednotlivých aktivít sa postaral p. Rasťo Murín. Deti sa mohli zabaviť rôznymi hrami, úlohami, vedomostnými súťa-

Vystavovatelia - výtvarní umelci a umelecký fotograf

Slávnostná koncelebrovaná svätá omša

žami, ale aj skákaním na skákacom hrade. Amfiteáter sa pričinením p. riaditeľa ZŠ premenil na malé chemické laboratórium. Poľovníci oživilí podujatie výstavou trofejí, zbraní a nechýbala ani prezentácia výcviku neoceniteľného pomocníka každého poľovníka – poľovného psa. Sprestrením podujatia bolo aj vystúpenie tanečníčok pod vedením p. Janky Šipkovskej, zakončené detskou diskotékou. O pohostenie sa postarali poľovníci tradičným srnčím a diviáčim gulášom. Smäd sme zaháňali v stánku *Trakovických záhradkárov* s pivom, malinou a kofolou. P. Silvíka Murínová nám zas osladila život sladučkými waflami.

Druhy deň osláv, v sobotu 30. 8. 2025, sa niesol v znamení kultúrneho programu pre obyvateľov obce. Najskôr v amfiteátri vystúpila moravská folklórna skupina *Straňanka* zo Stráni. V jej podaní sme si vypočuli nielen moravské, ale aj slovenské piesne. Vystúpenie bolo oživené hovorovým slovom. Vrchol druhého dňa

O výstavu obrazov a fotografií bol veľký záujem

osláv malo byť vystúpenie populárneho *Bystríka* s kapelou. Mnohí sme váhali, či uvedený koncert nezrušíme, nakoľko nám počasie neprialo. Pre dažď mnohé dediny na okolí aj koncerty v ten deň aj zrušili (Zavar, ...). Nakoniec sme sa spolu s *Bystrikom*, ale aj s futbalistami dohodli, že sa koncert uskutoční. A neľutujeme. Takú atmosféru, akú urobil *Bystrík*, takú ešte tento amfiteáter nezažil. Vidieť návštevníkov všetkých vekových kategórií tancovať s dáždňikmi, aj bez dáždňikov bez ohľadu na počasie, bol skutočný zážitok. Uznanie a obdiv za vytvorenie úžasnej atmosféry si žiada vzdať vďaka *Bystríkovi* a jeho kapele, ale predovšetkým účastníkom koncertu. Aj za týchto nepriaznivých podmienok sa o pohostenie a občerstvenie postarali futbalisti.

Tretí deň osláv, 31. 8. 2025, sa začal slávnostnou koncelebrovanou svätou omšou za účasti vdp. arcibiskupa Trnavskej arcidiecézy Mons. Jána Oroscha. Spolu s arcibiskupom koncelebrovali: správca farnosti Mgr. Pavol Šintál, JClíc. Jozef Šintál, ThDr. Alojz Lackovič PhD, Mgr. Ján Bašo, Mgr. Jozef Schwarz, Mgr. Rastislav Firment. Na pôde trakovickej farnosti pána arcibiskupa privítal Mgr. Pavol Šintál – správca farnosti Trakovice spolu s p. Andrejom Valúchom. Obetné dary spolu so starostom a jeho manželkou priniesli

Krojovaný sprievod obcou

zástupcovia spoločenských organizácií. O hudobný sprievod na sv. omši sa postaral chrámový zbor *Gentes* s podporou organistu p. Petra Vavru. Na záver poďakoval p. arcibiskupovi a aj prítomným kňazom za účasť na takej významnej slávnosti a za ich povzbudivé slová starosta obce spolu s poslankyňou Mgr. Krajčovičovou. V poobedňajších hodinách sa od obecného úradu cez dedinu niesol krojovaný sprievod mládeže za hojnej účasti občanov Trakovíc. Oživením sprievodu bol alegorický voz ťahaný konským záprahom. Označený bol znakmi spoločenských organizácií v obci. Na voze boli zástupcovia trakovických záhradkárov, ktorí podávali občerstvenie a sladkosti, napečené členkami ZO Jednoty dôchodcov Slovenska. Počas zastávok sprievodu zatancovali členky folklórneho súboru *Gatrička* pod vedením p. J. Šipkovskej. Krojovaný sprievod sa zastavil pred budovou *Štadióna Františka Lukačoviča*. Na uvedenej budove počas prestávky futbalového zápasu bola za bohatej účasti

Pohostenie k 750. výročiu obce

športovcov a návštevníkov futbalového zápasu odhalená pamätná tabuľa venovaná pánovi Františkovi Lukačovičovi – dlhoročnému funkcionárovi TJ a Márii Zavorskej, rodenej Lukačovičovej, prvej športovej rozhlasovej hlásateľke. Pamätnú tabuľu odhalila vnučka p. Františka Lukačoviča spolu s pravňukom aj za účasti syna pána Lukačoviča s manželkou. Futbalovú prestávku medzi zápasom oživil aj členky *Funky Dance*. Krojovaný sprievod ukončil svoju púť na dvore obecného úradu.

Vo večerných hodinách sa v priestoroch kultúrneho domu pre pozvaných hostí, ale aj občanov Trakovíc konal slávnostný večer spojený s odovzdávaním ocenení. V priestoroch kultúrneho domu bola výstava z artefaktov a fotografií z múzea p. Petra Lackoviča. Slávnostný akt sa začal Suchoňovou piesňou *Aká si mi krásna* v podaní členov *Divadla na TrakOch*. Všetkých prítomných privítala Zuzana Komarňanská, ktorá vyzvala starostu obce Ing. Ľudovíta Tolaroviča o slávnostný príhovor. Starosta privítal Mgr. Jozefa Viskupiča, predsedu Trnavského samosprávneho kraja a zároveň aj všetkých prítomných. V príhovore starosta poďakoval všetkým, ktorí sa zaslúžili akýmkoľvek spôsobom o rozvoj obce. Slávnostný príhovor potom predniesol aj predseda TTSK.

Po uvítaní a príhovoroch starosta spolu s Mgr. Viskupičom pristúpili k oceňovaniu osobností pri príležitosti 750. výročia prvej písomnej zmienky o obci Trakovice. Pamätnou medailou pri príležitosti 750. výročia obce Trakovice boli ocenení bývalí starostovia obce, ktorí sa zaslúžili o jej rozvoj, poslanci obecných zastupiteľstiev, kňazi pôsobiaci v Trakoviciach a ThDr. Alojz Lackovič PhD, trakovický rodák, ďalej osobnosti obce, ktoré sa zaslúžili o rozvoj záhradkárskoho hnutia, športu, školstva a kultúry v obci Trakovice. Po odovzdaní ocenení starostu udelil predseda Trnavského samosprávneho kraja PaedDr. Jarmila Krajčovičovej Cenu Predsedu Trnavského samosprávneho kraja.

Po ukončení odovzdávania ocenení osobnostiam a po hudobnej vložke v podaní Kataríny Rajnicovej s gitarovým sprievodom Nikoly Drgoňovej bol vyzvaný Mgr. Tomáš Hrubý, PhD., zostavovateľ monografie Trakovice – korene a horizonty, aby predstavil knihu a jej jednotlivých autorov. Po stručnom predstavení autor spolu so starostom a predsedom TTSK pristúpili k uvítaniu uvedenej monografie do života. Po tomto akte uvítania monografie Trakovice – korene a horizonty do života, sa uskutočnil slávnostný raut.

Slávnosť 750. výročia prvej písomnej zmienky o obci Trakovice bola ukončená predstavením ochotníckeho Divadla na TrakOch – Dzjera do sveta. Celé podujatie, zorganizované pri príležitosti 750. výročia obce, je dôkazom, že Trakovice nie sú len miestom na mape, ale sú domovom s bohatou históriou, rozmanitou prírodou a najmä ľuďmi, ktorí tu žijú a pracujú. V našej obci má každé miesto svoj príbeh uložený v kolektívnej pamäti. Možno aj táto slávnosť umocnila vo Vás pocit hrdosti na našu obec. Na záver mi dovoľte konštatovať, že som prežil počas slávnostných troch dní spolu s občanmi Trakovíc krásne chvíle. Presvedčil som sa, že pre ľudí sa oplatí pracovať, človek vtedy vidí zadostučinenie za všetku námahu, keď je jeho okolie šťastné a spokojné a vie sa zabaviť. Sám nezmôže toho veľa, vždy sa lepšie znáša aj radosť, ale aj starosť

Divadlo na Trakoch

spolu v spoločnosti. Preto by som sa chcel poďakovať všetkým, ktorí sa na týchto sviatočných dňoch obce Trakovice zúčastňovali a priložili akýmkoľvek spôsobom ruku k dielu, či sú to poľovníci, dôchodci, futbalisti, záhradkári, divadelníci, učители a učiteľky ZŠ s MŠ Trakovice, pracovníčky kvetinárstva Floral, majiteľ Coffea Drinks, Alenka Rajnicová, Miloš a Gabika Bučková... Ale chcel by som osobitne poďakovať svojim spolupracovníkom a spolupracovníčkam z obecného úradu, Ivanovi a Janke Šipkovským, ale hlavne Rastovi Murinovi za pomoc pri náročnej organizácii tohto výročia. Na záver, samozrejme, patrí moja vďaka aj mojej rodine, menovite manželke, ktorá mi bola pri tejto, ale aj iných akciách najbližšou oporou.

Zvládli sme to aj napriek čiastočne nepriaznivému počasiu. Ešte raz veľká vďaka Vám všetkým! ■

Ludovít Tolarovič – starosta obce

Máme plány aj v r. 2026

Obce sa v poslednom období dostávajú do finančných problémov. Podobne ako na obyvateľov doľahne v budúcom roku konsolidácia, na obce bude táto konsolidácia pôsobiť ešte bolestivejšie. Štát nám z podielových daní zoberal príspevky na materské škôlky, z obce nám zostalo len financovanie školských jedální a školských klubov. V r. 2026 sa počíta so zvyšovaním platov v týchto inštitúciách o 7%, ale či na to príspeje štát, to nikto nevie, myslím si, že skôr nie ako áno. Už v rozpočte na r. 2026 počítame s dofinancovaním školstva navyše čiastkou 10 tisíc €. Obec tieto peniaze bude musieť niekde zohnať. Sú len dva spôsoby, a to je buď obmedzenie rozvoja obce, alebo zvýšenie príjmov obce. Jedným zo zdrojov získania finančných prostriedkov sa javí aj predaj posledných troch pozemkov v rámci IBV Dolinky II. V štáte sa počíta so zvyšovaním cien energií a plynu. Aj tomuto sa snažíme predísť. Napríklad spoločným verejným obstarávaním viacerých obcí na energie sme dosiahli aj zníženie cien energií. Ďalším spôsobom je uzatvorenie zmluvy s energetickými spoločnosťami na dva roky. Zvyšujúce sa náklady na dopravu, uskladnenie odpadu, separáciu odpadu, to sa všetko odrazí na výdavkoch obce. Preto, ak sa chceme správať

Projekt výsadby stromov na Pažití

hospodárne a chceme obstáť v tomto, aj obec musí pristúpiť k zvyšovaniu daní, poplatkov za odpad. Ale ako všade, aj tu platí zlatá stredná cesta. To znamená nezvyšovať poplatky enormne, ale súčasne hľadať spôsoby, ako a kde ušetriť prostriedky.

Z uvedených dôvodov sa budú aj u nás obmedzovať výdaje obce. Ak chceme svietiť, kosť, znižovať náklady na manipuláciu s odpadom, budeme musieť pravdepodobne obmedziť aj investičnú výstavbu. Preto v roku 2026 plánujeme len s dvomi, maximálne s tromi investičnými akciami:

Vizualizácia oddychovej zóny →

Prvou je dofinancovanie prístavby základnej školy. K plánovaným finančným prostriedkom získaných na uvedený projekt z MRRRI je potrebné dofinancovať výdavky vo výške cca 160 tisíc €. Z uvedených prostriedkov plánujeme dofinancovať povinnú 10% spoluúčasť na projekte. Zároveň bude potrebné dofinancovať náklady na stavebný dozor, materiálové a počítačové vybavenie nových učební v prístavbe ZŠ. Druhým projektom je dobudovanie kanalizácie Stoka C1-1 od Jednoty SD po Materskú školu,

kde pri 20% spoluúčasti potrebujeme dofinancovať projekt vo výške 16 925,00 €. Ak sa nám podarí získať dostatok finančných prostriedkov, plánujeme uskutočniť revitalizáciu priestoru Pažíc. Revitalizácia bude spočívať vo vybudovaní chodníka, priestoru s fontánou a výsadbou stromov a s inštaláciou závlahového systému uvedeného priestoru. Samozrejmosťou bude osadenie mobiliáru, inštalácie osvetlenia za súčasného premiestnenia a osadenia novej zastávky autobusu. ■

Zaslúžený odpočinok po rokoch služby pre základnú školu

Koniec školského roka 2024/2025 znamenal pre Základnú školu s materskou školou v Trakoviciach významnú zmenu. Po dlhých rokoch obetavej práce a neoceniteľného prínosu odišla do zasluženého dôchodku Mgr. Anna Gavalcová, ktorá bola jednou z kľúčových osobností školy.

Počas svojho dlhoročného pôsobenia v trakovickej škole preukázala pani Gavalcová neochvejnú oddanosť pedagogickému povolaniu. Najvýznamnejšiu časť svojej kariéry strávila vo funkcii zástupkyne riaditeľa školy, kde bola zodpovedná nielen za kvalitu vyučby, ale aj za efektívne riadenie chodu celej inštitúcie.

Jej práca na poste zástupkyne si vyžadovala vysokú mieru profesionality, organizačné schopnosti a ľudskosť. Bola známa svojim aktívnym prístupom, zodpovednosťou a ochotou riešiť akékoľvek výzvy, čím sa stala oporným pilierom pre pedagogický zbor, žiakov a rodičov. Podieľala sa na formovaní a dosahovaní pozitívnych výsledkov školy.

Mgr. Anna Gavalcová bola pre kolegov skúsenou mentorkou a inšpiráciou. Žiakom zas odovzdávala vedomosti s trpezlivosťou a ľudským prístupom, ktorý sa vryl do pamäti mnohých generácií. Jej pozitívna energia a ústretovosť budú v kolektive veľmi chýbať.

Pedagogický zbor a celý kolektív Základnej školy s materskou školou v Trakoviciach jej týmto vyjadrujú veľkú vďaku za celoživotnú prácu, za každý deň venovaný deťom a škole. Do nadchádzajúceho obdobia prajú predovšetkým pevné zdravie, veľa radosti a zasluženého oddychu. Jej odkaz zostáva trvalou súčasťou histórie trakovickej školy. ■

Základná škola s materskou školou Trakovice

Aj škola mala svoje aktivity

Tento rok sa aj naša ZŠ s MŠ Trakovice po prvýkrát zapojila do zbierky *Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok*. Deti spolu so svojimi rodinami naplnili krabice od topánok maličkosťami, ktoré potešia osamelých seniorov po celom Slovensku. Z obyčajných krabíc od topánok sa stali zázračné krabice, v ktorých sa ukrývajú štedré trakovické srdiečka. Pani učiteľky Hubináková a Horváthová prevzali a skontrolovali spolu 70 krabíc. Veľká vďaka patrí všetkým (deťom, rodičom, učiteľom, učiteľkám, asistentkám), ktorí naplnili krabice darčekom, obalovali krabice ozdobným papierom alebo vytvárali pozdravy pre seniorov. Tieto láskou naplnené krabice sú často jediným darčekom, ktorý seniori v DSS dostanú a niekedy aj posledným...

V stredu 29. 10. 2025 si žiaci 2. – 3. stupňa pripomenuli 210. výročie narodenia významnej slovenskej osobnosti Ľudovíta Štúra. Dramatizácia života Ľudovíta Štúra v podaní p. uč. Hubinárovej a p. uč. Horváthovej priblížila deťom hravým a interaktívnym spôsobom život a dielo nášho veľikána. V školskej knižnici boli pre deti pripravené rôzne aktivity a úlohy. Ich plnením sa deti zoznamovali nielen s Ľudovítom Štúrom, ale aj s ťažkosťami detí v tej dobe. Ved' písať atramentom a husím brkom bola riadna fuška! Na záver si deti svoje vedomosti overili pomocou pracovného listu. Tento tematický

Dramatizácia života Ľudovíta Štúra v školskej knižnici

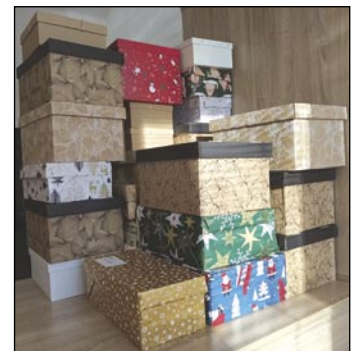
deň sa vydal aj vďaka p. uč. K. Gašparovičovej, p. asistentke Janke Straskej, p. asistentke Jaroslave Melicherovej a p. asistentke Barbore Perďochovej. Slovenské ľudové piesne, ktoré deti v tento deň v knižnici spievali, sa ozývali rovnako krásne ako tie, ktoré spievali štúrovci na Devíne v roku 1836.

V mesiaci september navštívili žiaci 2. a 3. ročníka ZŠ Kultúrno-spoločenské centrum Bučany. V krásnych priestoroch Nyáriovskej kúrie si prezreli

P. učiteľka Hubináková s deťmi v Bučanoch

výstavu PIPPI PÁRTY!, ktorá bola otvorená pri príležitosti 80. výročia od prvého knižného vydania PIPPI DLHEJ PANČUCHY. Na žiakov čakali aj rôzne veselé súťaže a tvorivé dielne. O dovoz a odvoz detí sa postaral predse-
da DHZ Bučany pán Ľuboš Kubovič na hasičskej Avii. Najlepšou bodkou za týmto dopoludním bola návšteva bučianskej zmrzlinárne, kde si deti pochutnali na sladkej zmrzline. ■

Vianočné balíky od detí pre seniorov

Mgr. Silvia Hubináková

Zbierka

Už po niekoľkýkrát sa v Základnej škole v Trakoviciach pri príležitosti Medzinárodného dňa detí – pomáhalo. Deti spolu s rodičmi napiekli všakovaké dobroty, sladké i slané od výmyslu sveta, pripravili osviežujúcu limonádu, pletli náramky, venovali svoje hračky, knihy a iné drobnosti. Mnohé ukázali svoju zručnosť a vyrobili sériu háčkových hračiek, ktoré mali medzi

Predaj koláčikov prilákal množstvo detí

kupujúcimi veľký úspech. V charitatívnom predaji tak naši žiaci prejavili vlastnosti, ktorých naozaj nikdy nie je dost – ľudskosť, nezištnosť a empatiu. Celý výťažok z predaja, krásnych 600 €, potešil tých, ktorým z rôznych dôvodov nebolo dopriate toľko, čo nám. OZ Minibodka, ktoré pomáha opusteným a týraným deťom, tento dobrý skutok nesmierne dojal a potešil. Byť všímvavý, zaujímať sa o iných, byť vďačný a láskavý.

Predávali sa aj rôzne hračky

u detí. Pretože: „Na človeka sa môžeš pozerieť z výšky iba vtedy, ak mu chceš pomôcť vstať.“ ■

Aj tieto hodnoty sa snažia učitelia v našej ZŠ pestovať u detí. Pretože: „Na človeka sa môžeš pozerieť z výšky iba vtedy, ak mu chceš pomôcť vstať.“ ■

Mgr. Katarína Kmeťová

Najkrajší šarkan

Do základnej školy priletela v novembri súťaž o najkrajšieho šarkana. Šarkany môžu byť pestré, nápadité, veľké aj malé, rukaté, okaté, okridlené, rozprávkové, prírodné, nadrozmerne aj svietiace. Deti mali predviesť svoju kreativitu, ale aj schopnosť spolupracovať. Fantázii sa medze nekládli, práve naopak. A porota to

Víťazi školskej šarkaniády

mala veru veľmi ťažké. Do finále postúpilo 25 krásavcov. V učiteľskom hlasovaní si pre víťaznú priečku priletel nádherný drak od šikovných dievčat zo 7. B triedy. Žiaci si zase pri návšteve výstavy šarkanov a následnom hlasovaní jednoznačne vybrali za víťaza obrovské lietadlo od chlapcov z 9. B. Šikovníci boli odmenení krásnymi cenami od rodičov z rady školy, ktoré deti určite využijú v ďalšej umeleckej tvorivej činnosti.

Hodnota tejto akcie však bola v niečom inom. Spoločne ozdobit prostredie školy prácami detí, aby sa v nej cítili príjemne, inšpiratívne a šťastne. Tvorit, stmelovať sa a cítiť estetiku. Mimochodom, tento citát od Albeta Einsteina poznáte? Zdobil diplomy pre víťazov. „Kreativita je inteligencia, ktorá sa zabáva.“ Myslím si, že tomuto geniálnemu pánovi by sa u nás v škole páčilo. ■

Škola získava projekty

Naša škola vstúpila do sveta moderného vzdelávania: LEGO SPIKE Prime mení hodiny informatiky.

Na Základnej škole v Trakoviciach sme urobili dôležitý krok smerom k modernému a zážitkovému vzdelávaniu. Vďaka finančnej podpore Nadácie Orange sa nám podarilo zakúpiť LEGO Spike Prime – inovatívne sady, ktoré spájajú programovanie, techniku, ro- →

Piataci pri programovaní LEGO-roboty

Výtvary detí zo základnej školy

Víťazky súťaže Šarkaniáda 2025

Mgr. Katarína Kmeťová

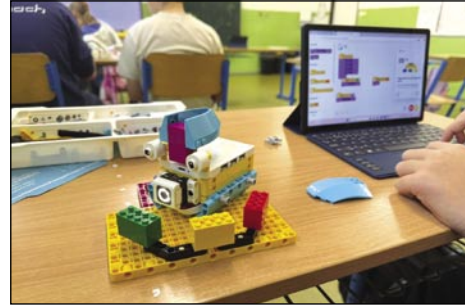
Škola získala z grantu Lego-robotov a tablety

vidia výsledok svojej práce. Tento praktický spôsob učenia podporuje logické myslenie, tímovú spoluprácu aj schopnosť v riešení problémov – zručnosti, ktoré sú dnes nevyhnutné.

Okrem obohatenia vyučovania sme založili aj školský LEGO krúžok, ktorý sa okamžite stal jedným z najobľúbenejších. Nadšení žiaci v ňom stavajú pokročilejšie roboty, skúšajú technické výzvy

botiku a kreativitu.

Už po prvých hodinách bolo jasné, že deti nové LEGO roboty nadchli. Učia sa budovať vlastné *m o d e l y*, programovať pohyb, senzory farby či svetlá a hneď

Jeden z vydarených projektov

reprezentovať: za šiestakov Jakub Kováč, Michal Boleček, Samuel Kadlečík, Rastislav Komínek, Lucia Samuelová, Roderik Skurčák. Za piatakov Agáta Vančová, Tadeáš Vachan, Eliška Karabínová, Samuel Jankech, Dorotka Terenzani.

Sme hrdí, že aj naša škola sa môže posúvať dopredu a prinášať deťom vzdelávanie, ktoré je nielen moderné, ale aj hravé a inšpirujúce. Veríme, že naši mladí konštruktéri ešte o sebe dajú počuť – a možno už čoskoro aj na súťaži FLL. ■

Ing. Veronika Burdová

Dobrý deň, škôlka!

Materská škola podporuje zdravé návyky už od ranného detstva. Deťom vytvára prostredie, v ktorom sa učia spolupracovať, rešpektovať iných, budovať sociálne vzťahy a sebadôveru. Materská škola v Trakoviciach sa venuje aj deťom so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami a je zapojená do rôznych projektov, ktoré podporujú ich začlenenie. Je to tiež miesto, kde deti trávia deň vyváženým spôsobom – medzi hrou, učením, pohybom a odpočinkom. Pani učiteľky sa snažia, aby denné aktivity neboli len o plnení úloh, ale tiež deťom poskytujú priestor na spontánnu hru, tvorivosť a samostatné objavovanie. Ranný pozdrav rodičov a detí – „Dobré ráno!“ či „Dobrý deň!“ je výzvou pre pedagóga splniť podstatu tohto pozdravu: aby bol Dobrý. Takýto pozdrav je prvý krok k tomu, aby sa všetci cítili dobre. Každý deň zažívajú čarovné tvorivé hry, veselé ranné cvičenie, zábavné učenie a bádateľný pobyt na vychádzke či na dvore. A nielen to.

Mikuláš v materskej škole

Dňa 17. 10. 2024 sa telocvičnou ZŠ v Trakoviciach ozývala hra na originálne hudobné nástroje. Výchovného koncertu sa v spolupráci s prvým stupňom ZŠ zúčastnili aj naši škôlkari. Protagonistom výchovného koncertu bol hudobník a zberateľ ľudových piesní z Ōčovej Anton Budinský. Pán Anton náučnou a zábavnou formou predviedol hru na archaické ľudové nástroje ako fujara, pišťala, gajdy, drumbľa, heligónka a iné. Deťom sa koncert veľmi páčil a aktívne sa po celý čas zapájali. Dňa 4. 12. 2024 sa konali vianočné tvorivé dielne. Deti si s pomocou rodičov vyrábali rôzne vianočné dekorácie, ozdoby. Celú atmosféru spríjemňoval smiech, vianočné koledy, dobrá nálada a, samozrejme, nechýbal ani vianočný punc. Dňa 5. 12. 2024 neobišiel Mikuláš s jeho pomocníkmi anjelikom a čertíkmi ani našu materskú školu. Postupne navštívil všetky

Vystúpenie Šaša Viktora

triedy – včielky, lienky, motýlikov i mravčiekov. V decembri sme sa vrátili k starým slovenským tradíciám, keď do MŠ zavítali Lucie. Postavy Lucíí, tradične oblečené v bielom s pomúčenými tvármi prechádzali z triedy do triedy a symbolickým vymetanim kútov vyhánali strašidlá, zlých duchov, choroby, trápenie a čistili ich od všetkého zlého. Pre deti to bol nezabudnuteľný zážitok – mali možnosť spoznať tento krásny obyčaj, ktorý bol kedysi bežnou súčasťou dedinského života. V poslednom týždni sa všetky triedy zišli v jedálni a pri počúvaní vianočných piesní sa budovou materskej školy

Tvorivé dielne v materskej škole

šírila kúzelná vôňa medovníčkov. Materská škola sa stala dôležitou súčasťou vianočnej výzvy „Koľko Lásky sa zmestí do krabice od topánok? Spoločne sa potešilo 68 105 seniorov po celom Slovensku. Ako malé poďakovanie sme obdržali certifikát *Škola, ktorá spája srdcia*”

Vo februári navštívil našu MŠ Mr. Bubble, aby nám predviedol kúsok zo svojho bublinkového umenia. Áno, umenia. S bublinami dokázal naozaj neuveriteľné veci. Bol veľmi zábavný, pútavý. Vo februárovom karnevale s Tinkou Bublínkou sa →

roztancovali nielen deti a pani učiteľky v karnevalových maskách, ale aj pani kuchárky a pani upratovačky. To bolo radosť! Sviatky jari sú každoročne spojené s vynášaním moreny, s maľovaním kraslic a pletením šibákov. Šibáky nám pletli naši šikovní Trakovickí záhradkári a kraslice nám pomohla vyzdobiť pani vychovávateľka Janka Šipkovská. V marci deti navštívili knižnicu v ZŠ Trakovice s cieľom podporiť záujem detí o čítanie. Ďalšie kultúrne podujatia ako výstava obrazov v KD Trakovice, vystúpenie Šaša Viktora, či divadlo *Pribeh Rytiera Gastona* rozvíjali deti v umeleckej oblasti. Deti tiež navštívili keramickú dielňu v Modre, kde si sami namaľovali ornamente na šálky, ktoré nám tím Slovenskej ľudovej majoliky v Modre dal vypáliť do pece a tieto jedinečné diela poslal kuriérom do MŠ. Deťom sa tento zážitok veľmi páčil. V *zdravom tele, zdravý duch* si povedali aj rodičia predškôľakov, a tak sa deti zúčastnili plaveckého kurzu v Hlohovci, kde sa na konci kurzu ukázalo, že deti sú veľmi šikovné v plávaní a všetky dostali diplom za snahu a odvahu.

V rozprávkovom týždni zavítali do MŠ aj hasiči s penou, bežali rozprávkové súťaže, deti tiež hľadali stratený poklad a zvládli aj kamaťársky piknik pri altánku pri hmyzom hoteli. Radosť nebolo konca kraja. Na *Deň matiek* deti poďakovali svojim mamičkám za lásku, s ktorou sa o ne dennodenne starajú, krásnym vystúpením

Záver školského roka bol plný emócií. Predškôľáci sa poďakovali za vedomosti, zručnosti, návyky, ktoré tu nadobudli, za starostlivosť pani učiteľiek, asistentky, upratovačiek a kuchárov a pri recitovaní či speve piesní sa od dojatia zachvel ne jeden detský hlas. Zhodli sa, že zážitky a dni, ktoré tu trávili, boli naozaj veľmi DOBRÉ.

Je dôležité priať si niečo dobré. A to nielen pre seba, ale najmä pre ostatných. Aj z malého a jednoduchého pozdravu v materskej škole „DOBRY DEŇ!“ sa prežitými zážitkami časom stane veľmi dobrá spomienka na miesto, kde sa stavali základy detskej osobnosti. Tak Vám všetkým želáme, aby aj pre Vás bol každý deň – tým dobrým dňom. ■

Jana Martinovičová, zástupkyňa riaditeľa pre MŠ Trakovice

Aktivity našich seniorov v roku 2025 v ZO Jednota dôchodcov Slovenska

Seniorský vek je obdobím, kedy človeku ubúdajú sily, no vo väčšine prípadov pribúda voľný čas. Členovia ZO JDS Trakovice si v priebehu roka naplánovali a zrealizovali veľa spoločných akcií. Blížiaci sa koniec roka 2025 prináša čas bilancovania a plánovania budúcich aktivít. A to, že členovia ZO JDS Trakovice sú stále aktívni, dokazujú aj akcie a podujatia, ktorých sa zúčastnili v roku 2025.

V roku 2025 sme pre svojich členov pripravili a realizovali rôzne tematické aktivity zamerané na pohyb, vzdelanie, kultúru či poznávanie. Rok 2025 sme začali výročnou členskou schôdzou, na ktorej sme zhodnotili hospodárenie a činnosť za rok 2024 a predstavili program a aktivity na rok 2025.

Výstava *Made in Hlohovec* vo vlastivednom múzeu v Hlohovci

V marci naša organizácia zorganizovala dve podujatia: návštevu výstavy vo Vlastivednom múzeu v Hlohovci pod názvom *MADE IN HLOHOVEC*, ktorá predstavovala výstavu legendárnych výrobkov, tovarov a diel vyrábaných v Hlohovci v rokoch 1900 – 2000. Boli predstavené podniky ako napr. Drôtovňa, Slovakofarma, Odeva, Ignis. Súčasťou výstavy boli tvorivé dielne, kde sme si vypočuli prednášku umeleckého drotára. Pod jeho vedením sme si sami vytvorili aj výrobok – drôtené srdce. Keďže sa v Hlohovci vyrábali aj servítky, tak sme servítkovou technikou vyrobili kľúčenkú a záložku do knihy.

Výstava ručných prác v Dvorníkoch

Brigáda na natieraní plotu na cintoríne

Ďalším podujatím bola návšteva muzikálu *Mníšky* v Divadle A. Baga v Nitre, spojená s návštevou Nitrianskeho hradu.

V letných mesiacoch júl – august sme usporiadali letné rekondično-rehabilitačné pobyty. Navštívili sme Thermal park v Dunajskej Strede a Kúpalisko Štrand v Nových Zámkoch. Účastníci boli veľmi spokojní a cítili sa príjemne. V auguste sme ešte zorganizovali zájazd na benefičný koncert *Kandráčovcov*, ktorý sa konal na Hore Butkov.

V septembri sme v Hlohovci v kine Úsmev navštívili muzikál *Na srdci mi hraji*, ktorý bol venovaný slovenskému spevákovi Karolovi Duchoňovi.

Naši členovia sa zúčastňovali aj na aktivitách a podujatiach, ktoré organizovala Okresná organizácia JDS Hlohovec. Zúčastnili sa kurzu Nordic Walking, letného pobytu v Turecku, boli v kúpeľoch vo Vyšných Ružbachoch a v októbri absolvovali pobyt v penzióne Galanto v Liptovskom Jáne.

Okresná organizácia JDS Hlohovec organizovala výstavu *Šikovné ruky*, na ktorú sme aj my poskytli práce našich členiek a osobne sme sa otvorenia výstavy zúčastnili.

Naša organizácia spolupracuje aj s obecným úradom. Zapoili sme sa do brigády, na ktorej sme očistili a namaľovali plot na cintoríne. Tento rok obec Trakovice oslavovala 750. výročie prvej písomnej zmienky o obci. Na príprave a realizácii sa zúčastnili aj naši členovia. Pomáhali sme na úprave priestoru na ihrisku a naše členky napiekli zákusky. Ďakujeme všetkým, ktorí sa uvedenej akcie zúčastnili.

Je dôležité žiť svoj život tak, aby sme sa radovali a tešili zo všetkého dobrého a pekného. Tak ako napríklad zo spoločných stretnutí. Na týchto posedeniach sme blahoželeli členom, ktorí mali v danom období meniny. Tiež sme nezabudli aj na jubilantov, ktorí sa dožili okrúhleho životného jubilea. ■

Daniela Vranovičová

Na cestách s Divadlom na TrakOch

Rok 2025 nás v divadle poriadne rozhybal – každú chvíľu sme sa balili, presúvali, cestovali, nakladali kulisy, hľadali rekvizity, zmotávali káble a spoznávali prítom celé Slovensko.

Najviac dobrodružstiev zažil team zapojený do inscenácie *Večerníček**. Navštívili Holíč, Piešťany, Trnavu, Liptovský Mikuláš, Dolnú Krupú, Smrdáky, bratislavskú Raču a pomedzi to stihol aj niekoľko vydarených repríz v Trakoviciach. *Večerníček** nám však všetky tie zhony a presuny vrátil najkrajšie, ako sa dalo. V Trnave bol na *Malej krajskej scénickej žatve* ocenený návrhom na postup do celoštátneho kola. Ocenenie sa ušlo aj Peťovi Danišovi za herecké stvárnenie postavy Slimáka. Dopriali by sme jedno ocenenie aj Plávke, ale vzhľadom na jej prchkú povahu to radšej nebudeme riskovať. No a v júni, veľmi prekvapivo, prišiel Mikuláš. Teda my sme šli za ním, aby sme sa ako jeden z 13 najlepších súborov zo Slovenska zúčastnili celoštátnej postupovej súťaže *Belopotockého Mikuláš*. Ten oslavoval svoje 50. výročie a my sme si priniesli darček v podobe umiestnenia v striebornom pásme, čo je zatiaľ najvyššie ocenenie, ktoré naše divadlo dosiahlo. Cieľ splnený, takže môžeme mieriť ešte vyššie.

Snažíme sa udržiavať vo forme aj inými projektami, takže sme si začiatkom roka zopakovali spoluprácu s Nyáryovskou kúriou v Bučanoch a spestrili jej program scénickým čítaním diela *Križ pod vinohradom a úžerník. Džjéra do sveta* tiež nemala šancu zapadnúť prachom a uviedli sme ju ako súčasť programu osláv k 750. výročiu prvej písomnej zmienky o obci Trakovice. Lahko je hrať doma, kde nám rozumejú. Čo tak však nejaké miesto, kde hovoria úplne iným jazykom? Napríklad Michalovce a ich prehliadka divadelných hier v nárečí *Mihal'ovski deskí*. A tak máme v tomto roku za sebou aj výjazd na zatiaľ najvzdialenejšie javisko, a zároveň radosť na duši, že na východe diváci našej „trakovičtine“ nielenže rozumeli, ale sa aj dobre zabavili.

Okrem toho sme si po dlhšom čase zatancovali na divadelnej svadbe (ešte raz blahoželáme, Barča a Martin!), v lete si užili teplé noci v kine na Kúpališči, oddychli si v krásnej prírode na divadelnom výlete, vyskúšali si, aké náročné je natáčanie videoklipu a aj trochu vymrzli pri mikulášskom sprievode. Nás nezaskočí žiadne ročné obdobie ani počasie.

November patril Divadelnej noci, na ktorej sme tentokrát uviedli novú inscenáciu *Šum(afuk)y*. Po širších spoločenských témach v minulých inscenáciách sme sa tento raz pozreli viac dovnútra, do seba, a na to, ako niekedy (ne)fungujú ľudské vzťahy.

Už teraz pracujeme na novom ambicióznom projekte, ktorý bližšie predstavíme už čoskoro. Veríme, že bude vyvrcholením nášho 25-ročného fungovania a že sa našich „osláv“ zúčastníte aj vy.

Kým však príde jubileum, čaká nás ešte jedno z najkrajších zastavení roka. Tak ako minulý rok, aj v tento december prinášame vianočné oratórium *Prorokovaný*. Opäť v spolupráci

Nová inscenácia *Šum(afuk)y*

Vianočné oratórium *Prorokovaný*

Ocenenie *Belopotockého Mikuláš*

s Mucha Quartetom a zborom pod vedením Mgr. art. Dušana Billa. Podujatie z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.

Pozývame vás k zamysleniu, duchovnej meditácii či jednoducho len k stíšeniu po náročnom roku. Stretnúť nás môžete:

- v piatok 26. 12 o 17.00 v Zavare (Kostol Narodenia Panny Márie), vstupné dobrovoľné;
- v sobotu 27. 12 o 18:00 v Trnave (Synagoga - Centrum súčasného umenia), lístky na tootoot.fm;
- v nedeľu 28. 12. o 16.00 v Nových Zámkoch (Kostol povýšenia Svätého križa), vstupné dobrovoľné.

Želáme vám krásne a pokojné sviatky a tešíme sa na vás v Novom roku! ■

Zuzana Komariňanská
Foto: Barbora Jamrichová a archív DnT

2025 - jubilejný rok Trakovických záhradkárov

Rok 2025 sa síce ešte neskončil, ale pre Trakovické novinky už v predstihu bilancujeme a konštatujeme, že rok, kedy naša organizácia oslavuje 100. výročie svojho vzniku, sa nám narámne vydaril. Takmer všetky akcie naplánované na výročnej členskej schôdzi vo februári sa uskutočnili, no nie iba tak „ledabolo“, len aby sme svoj záväzok odškrtli a zapísali za vybavené. Vždy sa snažíme, s ohľadom na miestne podmienky a možnosti financovania, o čo najlepší výsledok, ale teraz nám všetkým obzvlášť záležalo na akurátnosti, špecifickosti aj pridanej hodnote toho-ktorého podujatia.

Ale poďme pekne po poriadku:

■ 15. reprezentačný záhradkáarsky ples

Dňa 17. januára 2025, presne o 20.00 speváčka Martinka z populárnej hudobnej skupiny DISK rozozvučala symbolický gong, ktorým oficiálne otvorila 15. záhradkáarsky ples v Trakoviciach. Ani sa nám veriť nechce, že už 15 rokov držíme latku tohto vrcholu spoločenskej zábavy v našej obci. Od skromných začiatkov v roku 2009 (zhodou okolností tiež 17. januára) až po tohtoročný, jubilejný 15. ročník, charakterizovaný vynikajúcimi aranžmánmi, super večerou, extrémnym fotopriestorom, top zákuskami, originálnymi alko aj nealko nápojmi, exkluzívnou tombolou (prvých päť cien →

tvorili: sušička bielizne, drvič konárov, elektrická kolobežka, tablet, motorová píla) a samozrejme, ako obyčajne, vynikajúcou skupinou DISK. Vstupenky sa vypredali ako mávnutím čarovného prútika a zába-va sa končila s východom zimného slniečka. Po tých rokoch už vieme, čo plesajúci požadujú a snažíme sa vyhovieť naozaj každému, ale je jasné, že náš kultúrny dom a tunajšia vidiecka scéna má aj svoje limity, ktoré však určite nie sú pre organizátorov prílišnou príťažou.

■ Výročná členská schôdza

sa niesla v znamení volieb do výboru Trakovických záhradkárov so samozrejším záverom pripraviť dôstojné oslavy ako našej storočnice, tak oslavy 750. výročia 1. písomnej zmienky o o obci Trakoviceh, v spolupráci so starostom a zamestnancami obecného úradu. Po voľbách nastali vo výbore určité zmeny, ktoré si vyžiadala aktuálna situácia, a ktoré boli predznamenané už v roku 2024. Udiala sa hlavná zmena na poste štatutárov. Bývalý tajomník Ing. Miroslav Kocian sa z rodinných dôvodov vzdal funkcie a nahradil ho doterajší predseda Ivan Šipkovský. Do funkcie predsedu nastúpil Bc. Miloš Martinovič. Zmena sa udiala aj na poste hospodára, kde Jozefa Puteru nahradil Patrik Štibravý. Výbor sa celkovo rozšíril na 17 členov. Pribudli Janka Martinovičová a Jana Šipkovská, alias Šipka a študent zo susednej obce Žilkovce Šimon Nagy. Celé zasadanie sa nieslo v slávnostnom duchu, k čomu prispeli aj samotní členovia svojou prítomnosťou a aktivitou.

Degustácia trakovických vín

Posledné roky sa u nás udomácnil zvyk vyplývajúci z tradícií, a to pletenie šibákov pre školu a škôlku, ďalej vinárska komisia usporiadala už 18. degustáciu trakovických vín a samozrejmosťou sa stávajú aj početné brigády, napr. pri ošetrovaní vysádzaných drevín v intraviláne, ale aj extraviláne Trakovíc, odborné ovocinárske prednášky, alebo aj neformálne posedenia na Dudváhu v Našej osade, kde sme zorganizovali aj nultý ročník Glamorkiády tzv. „Glamorka Cup“.

18. stávanie mája

Ďalšia nefalšovaná, rýdzo „záhradkárská“ akcia v Trakoviciach, do ktorej sa snažíme zapájať stále nových „hráčov“ z okruhu trakovických spoločenských organizácií. Keď nám bolo niekedy vyčítané, prečo by mali záhradkári stavať obecný máj, jedinou odpoveďou sme túto vyčítku zmietli zo stola: Radi uvoľníme miesto mladším, ale kde sú? Kam sa podeli? Tradične stavali máje slobodní chlapci svojim vyvoleným dievčatám pred domy a regrúti zasa na širokom obecnom placi. Regrútov nemáme a slobodní chlapci sa venujú skôr autám a mobilom ako dievčatám. Tak – ako teraz?

Stávanie mája 2025

Vystúpenie DFS Gatrička na Pažiti

Našťastie dobré príklady priťahujú a my sme si našli aj takýchto pekných, mladých, slobodných a ochotných mládenčov. Alebo si oni našli nás? To je však už jedno. Hlavné je, že majú v tomto roku stál aj zásluhou Miroslava Polakoviča ml., Jakuba Janoviča, Jakuba Volfa, Ondreja Januščáka a Tomáša Duckého. Dôležitou súčasťou stávania mája ako symbolu jari je u nás FS Gatrička pod vedením členky nášho výboru Jany Šipky - Šipkovskej. Ten má už tiež bezmála 18 rokov (okrem času pandémie Covidu) a miesto si v ňom našli a udržali nielen žiaci ZŠ, ale aj študenti stredných škôl. Každoročne sa po úspešnom vztyčení mája koná v kultúrnom dome prvomájová veselica. Výnimkou nebol ani tento rok, kedy do tanca aj na počúvanie hrala skupina New Generation s protagonistkou Andreou Hložkovou. Dobrý začiatok a vynikajúci koniec!

1. ročník Glamorka Cup

Začalo sa to nostalgiou nás starších za detskými časmi plnými hier a zábavy na priedomiach, v bočných uličkách bez áut, v Hájičku, na Hradišči alebo na Dolinkách. Pri spomínaní niekto spomenul „glamorky“. Pre mladšie ročníky neznáme exotické slovičko, ale nám starším sa pri tomto výraze rozsvietili oči. Mozgové pamäťové disky zrazu vychrliili množstvo obrazov zo 60. a 70. rokov, kedy Hlavná a Dolná ulica v Trakoviciach žili spoločenskou hrou Glamorky. Sú to malé hlinené a farebnou glazúrou oblievané guľôčky predávané v plátenom vrecúšku asi po 100 ks. Na udupanom hlinenom priedomí bez trávy si hráči opäťkom topánky vykrúžili plytkú

jamku, do ktorej sa ohnutým prstom ruky (zvyčajne ukazovák) guľôčky súľali. Vyhral ten, kto trafil do jamky poslednú guľôčku. V dedine v tých časoch bývali celé turnaje medzi spolužiakmi. Čo tak podobný turnaj usporiadať v súčasnosti? Hlavný problém bol zohnať spomínané guľôčky. Musia byť presne identické s tými vyrábanými pred 50 – 60 rokmi, a to bol problém. Náhoda zariadila, že nejaké sa ešte našli na povalech starých domov, a ktoré nezvlhli a nerozpadli sa, dobre poslúžili pri hre. V rámci tzv. letnej Párty na bočnom tréningovom ihrisku pri amfiteátri hlavný garant turnaja Ing. Miroslav Novák ohraničil hraciu plochu, ktorú →

naši členovia pripravili vopred, zapísal prihlásených záujemcov do troch kategórií a mohlo sa začať. Celkovými výhercami sa stali Štefan Adamka za dospelých, Miška Škrobáková z 3. A triedy za

žiakov a za najmladších vnučka Betky Cibulkovej z Bučian. Prvý ročník našej staronovej súťaže skončil, ale párty pokračovala diskotékou v amfiku do neskorej noci. ■

3-dňový zájazd do Prahy

Hovorí sa, že Vidieť Neapol a zomrieť! Trochu nadnesená fráza o kráse talianskeho mesta. My sme si to chceli radšej vyskúšať na „matke všetkých miest“, stavežatej Prahe. Nikto chvalabohu potom nezomrel, ale nezabudnuteľné spomienky na videné aj prežité krásy tohto mesta našich susedov zostávajú. A možno aj tiež tvrdiť, že kto nebol v Prahe, ten nepozná Čechy. Pre nás Slovákov, ale nielen pre nás (môžeme porovnávať aj návštevnosť z Ázie, či iných kontinentov) sú exkluzívnou pražské Staré mesto

s Hradčanmi, Vltava nielen s Karlovým mostom, vyhládka na Peťríne, Staromestský orloj, Národné divadlo či Národné múzeum, piváreň u Flekú, rozsiahla zoologická záhrada, početné galérie a množstvo iných veľkolepých atrakcií. Po troch dňoch sme boli unavení ako kone, ale zaslúžene. Videli sme, počuli sme, aj sme si dobre zajedli, či popili a zabavili sa, no najmä sme veľa zažili a skúsili. Všetci ďakovali známej sprievodkyni „T(G)atra tour“ – Jane Šipkovskej. ■

750. výročie 1. písomnej zmienky o obci Trakovice

Do osláv tohto významného výročia sa zapojila celá akčná trakovická komunita pod taktovkou starostu obce p. Ing. Ludovíta Tolaroviča, tak ako je písané na inom mieste, ale Trakovickí záhradkári majú hlavnú zásluhu na organizácii alegorického sprievodu obcou v nedeľu popoludní. Myšlienka vzišla v hlave Štefana Blažu a vrtala mu v nej dobré dva roky pred oslavami. Najskôr sa zdala priam neuskutočniteľná, pomaly však naberala reálne kontúry, až dozrela niekoľko týždňov pred dňom „D“, kedy starosta obce objednal nefalšovaný konský povoz so silnými, ale poslušnými koníkmi. Ostatné už išlo, takpovediac, samo. Banery na bočnice, slama a lavice na korbu, demizóny s vínkom a bur-

ciakom do rúk nalievajúcich vinárov a krásne devy v krojoch na obdiv... So sprievodom reprodukovanej hudby sa početný sprievod účinkujúcich aj zvedavcov pohol z dvora obecného úradu k Dolinkám, potom cez hlavnú cestu do Dolného konca k Trojičke a potom k športovému areálu na odhalenie pamätnej tabule Márii Zavorskej a Františkovi Lukačovičovi. Po jej slávnostnom odhalení sa sprievod pohol k uličke pri pošte a naspäť do dvora obecného úradu, kde na prítomných čakalo pohostenie v podobe vína a domácich koláčov. Bol to výnimočný zážitok, hoci nie dlhý časom, ale určite spôsobom a významom. Ďakujeme zaň všetkým, ktorí prispeli svojim dielom k úspechu akcie! ■

100. výročie Trakovických záhradkárov

Hlavnú oslavu nášho jubilea sme naplánovali na sobotu 6. septembra v rámci druhého dňa 50. ročníka výstavy ovocia, zeleniny a kvetov. Piatok 5. septembra sa začal tradične tvorivými dielňami žiakov a ich rodičov, kedy z tekvic dopestovaných naším členom Paťom Štibravým vznikali rozličné postavy a postavičky určené do návštevníckej súťaže. Po tvorivých dielňach nasledoval lampiónový sprievod ulicami obce, ktorý sa končil v sále kultúrneho domu a za zvukov reprodukovanej hudby DJ Šipky sa rozprúdila temperamentná tancovačka, v rámci ktorej dospelí zažívali tzv. burčiakové hody. Burčiak bol vyrobený na mieru tejto akcie a výnimočnou kvalitou predčil všetky očakávania! Dodali nám ho majstri vinári Štefan Blažo a Ing. Miroslav Novák. Druhý deň hneď od rána sme pripravovali sálu, aranžovali exponáty, prestierali stoly pre viac ako sto hostí. Všetko sa stihlo načas, takže už o 17. hodine prichádzali prví vzácní hostia: trnavský župan Jozef Viskupič s asistentkou, predseda RV SZZ v Bratislave Eduard Jakubek, tajomník RV SZZ Juraj Korček, tajomníčka OV SZZ v Trnave Alena Vargová, náš dôstojný otec vdp. Pavol Šintál, funkcionári spriatelnených organizácií z trnavského okresu a takmer všetci naši členovia. Sála sa zaplnila do posledného miesta a dvojhodinový program prešiel neuveriteľne rýchlo. Okrem početných poďakovaní za aktívnu prácu boli odovzdané 4 ceny in memoriam: Jozefovi Šestákovi, Albertovi Blažovi, Karolovi Cvičelovi a Stanislavovi Pociskovi. Prevzali si ich blízki rodinní príslušníci. Zvláštnu cenu našej organizácie – Cenu Pavla Šindela si prevzal starosta obce p. Ludovít Tolarovič. Čerešničkou na torte oslavy bola prezentácia novej Pamätnice trakovických záhradkárov od autora Ivana Šipkovského. Na záver nabitého oficiálneho programu bola podávaná exkluzívna večera kuchára Daniela Pažitného.

Zahájenie schôdze k 100. výročiu Trakovických záhradkárov

Nedeľa 7. septembra sa začala slávnostnou sv. omšou a požehnaním úrody a po nej sa otvorila brána trakovického výstaviska pre širokú verejnosť. Súčasťou výstavy, a nie hociakou, bola expozícia starodávnej izby na pódium, zostavená zo vzácných historických rekvizít Trakovíc v minulosti od Petra Lackoviča. Súťažné vyhodnotenie expozícií ako aj návštevníckej súťaže tvorivých dielí sa konalo o 17. h. Výstava ešte potom pokračovala do neskorých večerných hodín.

Môžeme povedať, že celý tento rok sa sústreďoval hlavne na septembrovú výstavu, v rámci ktorej sa odprezentovali naše výsledky nielen odborné záhradkárске, ale aj spoločenské a organizačné, keďže sme dokázali, že spoločným úsilím vieme realizovať aj náročnejšie spoločenské akcie. ■

Aktív funkcionárov okresov Hlohovec a Trnava

Každoročne, už 15-tykrát, Trakovice prepožičiavajú sálu kultúrneho domu OV SZZ v Trnave na koncoročné stretnutie predsedov a tajomníkov základných organizácií z okresov Hlohovec a Trnava, kde sa bilancuje činnosť uplynulého roka a predkladá sa plán na budúci rok.

V tomto roku sa u nás v novembri zišlo 55 štatutárnych zástupcov zo všetkých kútov okresov. V oficiálnej časti sa predstavili

novozvolení okresní funkcionári – predseda Mgr. Ľubomír Jedlička zo Zelenča a tajomníčka Bc. Alena Vargová z Majcichova, ktorí →

okrem iného poďakovali Trakovickým záhradkárom a aj starostovi obce za možnosť zasadnutia na našej pôde a vyjadrili nádeje, že v budúcnosti sa tieto aktivity môžu konať aj v ďalších obciach okresu Trnava, hlavne tam, kde sa nájdu takí dobrí organizátori ako v Trakoviciach! Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že prípravu

slávnostnej večere mal na starosti prenajímateľ denného baru na tunajšom futbalovom štadióne p. Marián Chudý (Totti) s mamou a zhostili sa jej na výbornú. Hostia všetci do jedného si večeru nevedeli vynachváliť, a tak pomyselnú latku naslovovzatí kuchári postavili riadne vysoko. ■

Výsadba pamätného stromu

Je už nepísaným pravidlom, že pri významných výročiach obci alebo organizácii sa vysádzajú symbolické pamätné stromy, samozrejme dlhoveké, aby aj nasledujúce generácie mohli vidieť na vlastné oči aktivity svojich predkov. Nie inak tomu bolo aj u nás. Dňa 22. novembra o 14.00 hod. sme sa takmer všetci členovia výboru zišli na Pažití pri Dudváhu, aby sme jeden takýto významný strom – symbol 100. výročia Trakovických záhradkárov a 750. výročia obce Trakovice poctivo zasadili. Strom to bol riadny, takmer 5 m vysoký platan (Platanus x hispanica) vo veľkom kvetináči a štyria chlapi mali čo robiť, aby do tvrdej ujazdenej zeme vykopali dostatočne hlbokú výsadbovú jamu. Starosta obce pripravil miesto aj kompostový substrát na výsadbu, a tak bol o dve hodiny strom v zemi riadne ukotvený, zaliaty vodou z Dudváhu a označený dočasnou info-tabuľkou. Ak sa nevyskytnú nepredvídané udalosti, tak platan bude pár metrov od Dudváhu rásť a poskytovať blahodarný tieň nad blízkym parkoviskom počas horúcich liet aj viac ako 500 rokov!

Rok ešte nie je ukončený a my máme v zásobe ešte jednu významnú akciu, ktorú plánujeme uskutočniť v dňoch 12. a 13. decembra, a to tradičnú, ale neverejnú zabíjačku. Myšlienka na takúto náročnú akciu vzišla od Radoslava Bališa, známeho to mäsiara-amatéra v našej obci. V čase vydania a distribúcie týchto Tra-

Výsadba pamätného stromu

kovických novínok už asi bude dávno po zabíjačke, ale zaželajme si spoločne už teraz, aby nám dopadla podľa plánu a očakávania.

Zároveň želáme nielen záhradkárom – členom Trakovických záhradkárov, ale rovnako všetkým Trakovičanom krásne, pokojné a požehnané Vianoce a biely novoročný čas, aby sme tou správnou nohou vykročili v ústrety šťastia a spokojnosti v roku 2026! ■

Ivan Šipkovský, tajomník Trakovických záhradkárov

Na bicykli do Istanbulu

Tento výlet vznikol tak trochu z núdze. Kvôli úrazu som o cestovaní na motorke mohol iba snívať. Na bicykli sa mi už jazdiť dalo, tak som si povedal, že sa pôjdem pozrieť na miesta, kde som ešte nikdy nebol. Urobil som si údržbu svojho starého bicykla, na ktorý som nahodil držiaky na fľaše, tašky na náradie a batožinu, na ktorú som prišiel slovenskú vlajku. Na riadidlá som namontoval spätné zrkadlo, aby som mal prehľad o tom, čo sa deje za mnou.

Nadišiel čas odchodu. Nabaleny bicykel ma už čakal v predsieni. Nebolo ľahké odísť z domu len tak do neznáma. Vyraziť v sobotu sa ukázalo ako dobrá voľba. Premávka skoro žiadna, čo som ocenil hlavne na trase Hlohovec – Nitra, kde je úzka krajinka. Vo Vrábľoch som si kúpil niečo na jedenie, pokračoval som smerom na Kalnú nad Hronom, kde som odbočil smerom na Štúrovo. V obci Kamenín som odbočil mierne vľavo a už som sa ocitol v dedine Chľaba, ktorá je hraničnou obcou. Cez nový most som prešiel cez rieku Ipeľ, ktorá tvorí štátnu hranicu s Maďarskom. Už na moste sa začala výborná cyklocesta, ktorá viedla až do Budapešti. Prechádzal som cez mestečko Szob do Nagymárosa, odkiaľ bol pekný výhľad na Vyšehrad, ktorý sa nachádzal na opačnom brehu Dunaja. Bolo pekné počasie a pri Dunaji bolo azda celé Maďarsko. Ubytovanie sa mi nepodarilo zohnať, dokonca ani v kempe nemali miesto pre môj jednomiestny stan. Posilnený výborným paprikášom zo sumca som hľadal miesto, kde by som mohol prespať. Začalo sa stmievať, tak som veľa času nemal. Prišiel som za mestečko Göd, kde som prešiel cez lúku a diery v plote k peknému miestu na nocľah. Postavil som stan, okúpil sa v Dunaji a zaspával s dobrým pocitom, že z dlhej cesty som ukrojil 171 km.

Okolo tretej ráno som sa zobudil na blesky a hrmenie. V diaľke bolo vidieť, že prichádza búrka. Rýchlo som sa pobalil a išiel hľadať cyklocestu. Diery v plote nebolo po tme jednoduché nájsť, ale podarilo sa. Nevyspaný a doštipaný od komárov som rozmýšľal, či ísť domov, alebo pokračovať ďalej. Našťastie som sa rozhodol pre druhú možnosť.

Pred šiestou som bol v Budapešti. Cez prázdne mesto sa išlo veľmi dobre. Po nábřeží sa ponevierali podgurážení ľudia, pravdepodobne turisti z výletných lodí, ktoré tam kotvili. Únavu zahнала

Cesta bicyklom až do Turecka

najväčšej pestovateľskej oblasti papriky. Pozrel som si pekné námestie s katedrálou a prechádzal sa malebnými uličkami. Po predchádzajúcej noci v stane mi sprcha a posteľ padli veľmi vhod.

Ďalší deň som pokračoval Maďarskom smerom na juh. Cestou som dostal prvý defekt, to som ešte netušil, že ich budem mať sedem. Za mestom Moháč som odbočil na Sátorhely, kde sa na- →

dobrá káva a raňajky na benzínovej pumpe. Cyklocesty sa pomaly vytrácali. Občas som musel ísť po cestách, kde bol zákaz vjazdu bicyklov. Niektorí vodiči mi to dávali najavo trúbením. Zastavil som na autobusovej zastávke, kde som si dal svoje obľúbené párky s fazuľou. Pozrel som si, kde by som navečer mohol byť, a rezervoval som si ubytovanie. Po 130 km som dorazil do mesta Kalocsa, ktoré je centrom

chádza pamätník bitky pri Moháči. Tu sa 29. augusta 1526 odohrala bitka medzi Uhorskom a Osmanskou ríšou. Vo vstupnej budove sa nachádzalo zaujímavé múzeum s archeologickými nálezmi. Za budovou bol pamätný park lemovaný tismi, kde boli objavené hromadné hroby. V jednom mieste bol klin vysadený čiernymi borovicami, ktoré symbolizovali osudný turecký útok. V parku sa nachádzal veľký kríž, drevené pomníky a figuríny, niektoré pripomínali kone zahynuté počas bitky. Pri odchode som stretol český manželský pár, s ktorými som sa dal do reči. Pýtali sa ma "Kam máš namierené?". Odpovedal som že "Do Istanbulu". Pozreli sa na seba a chvíľu nevedeli, čo majú povedať. Pokračoval som cez mesto Udvar a za chvíľu som bol v Chorvátsku, keďže na hraniciach nebola žiadna kontrola. Cestou som si pozrel opustený kostol a po 114 km som sa ubytoval v meste Beli Manastir.

Štvrtý deň som mal namierené do Srbska. Prechádzal som cez mesto Osijek, ktoré leží na brehu rieky Dráva. Išiel som po legendárnej cyklosteze Eurovelo 6, ktorá spája Atlantik s Čiernym morom. Myslel som, že popri Dunaji pôjdem hlavne po nej, no ukázalo sa, že toto bol jeden z posledných úsekov v mojom smere. Hraničná kontrola prebehla bez problémov a už som si užíval prvé kilometre v Srbsku. V niektorých miestach sa pri cestách nachádzalo veľa odpadkov, hlavne plastových fľaš. Ako dobre, že u nás sa odpad triedi a fľaše zálohujú! Nevečer som po 116 km prišiel do obce Báčsky Petrovec, v ktorej je silne zastúpená slovenská menšina. Nasvedčovali tomu nápisy v slovenčine. Najskôr názov obce, názvy ulíc a v centre nápisy na tabuliach odkazujúce na významných Slovákov. Prví Slováci prišli do Petrovca v roku 1745 na žatevné práce a mlatbu. Aj v ubytovaní ma privítal slovensky hovoriaci pán Čáni, ktorý hovoril, že je siedmou generáciou Slovákov, ktorí prišli do Vojvodiny z okolia Martina. Pri večernej prechádzke uličkami som počúval, ako sa ľudia zhovárali po slovensky. Bolo to veľmi príjemné tak ďaleko od domu. Na večeru som si dal výbornú pljeskavicu, a zaspával s pocitom pekne prežitého dňa.

Nasledujúca etapa bola náročná. Čakal ma prejazd druhým najväčším mestom Srbska – Novým Sadom a hlavným mestom – Belehradom. Prvé som prešiel bez problémov, hlavne po cyklocestách. V Belehrade to už nebolo také jednoduché. Bola veľká premávka, vysoké teploty a ťažko som sa orientoval. Nakoniec som za pomoci miestnych našiel správny smer.

Po úspešnom zdaní hlavného mesta mi bola odmenou káva na benzínke a veľký pohár vody s ľadom. Pokračoval som hornatými oblasťami s peknými výhľadmi. Niektoré cesty boli dosť rozbité. Po okrajoch sa nachádzalo množstvo pomníkov. K tomu ešte defekt na prednom kolese. V dedine Grocka som si našiel ubytovanie nad autoservisom. Večer som si urobil z vlastných zásob. Napriek ťažkému dňu sa mi podarilo prejsť 142 km.

Vyrazil som skoro ráno a pokračoval smerom na Požarevac. Obyčajná cesta sa zrazu zmenila na cestu pre motorové vozidlá, kde bol zakázaný výjazd bicyklom. Keďže nebola iná možnosť, pokračoval som ďalej. Išlo sa výborne, nový asfalt a široká krajnica. V diaľke som uvidel siluetu cyklistu. Dobehol som ho a dali sme sa do reči. Bol to domáci, ktorý mal na bicykli prejdené skoro celé Srbsko. Dali sme si kávu a odprevadil ma k odbočke, ktorá viedla mojim smerom. Išili sme spolu asi hodinu. Bolo to príjemné stretnutie. Miestami som išiel po cestách, ktoré neboli ani označené. Pod váhou bicykla sa mi vyťahala reťaz. Bol to problém, hlavne, keď ma naháňali túlaví psi, ktorých tam bolo veľa. Keď som zabral, reťaz začala preskakovať, raz mi dokonca spadla. Vtedy som zistil, že keď prestanem hýbať nohami, psov už nezaujímam. Nuž, na cestách sa človek všeličo naučí. Pokračoval som cez horské cesty a uvidel niečo zaujímavé. Okrúhle tehlové pece na výrobu dreveného uhlia. V údoliach to vonelo ako na grilovačke. Škoda, že toto "čierne remeslo" pomaly vymiera. Prišiel som do pekného turistického mestečka Golubac, kde je Dunaj najširší. A naozaj bol. Chvíľu som si oddýchol, najedol sa a pozeral na tú obrovskú masu vody. Ďalej som išiel po kvalitných cestách s dobrou krajnicou a tunelmi, vďaka ktorým som sa vyhol šliapaniu do kopcov. Okolie bolo veľmi pekné, Dunaj sa zarezával pomedzi hory. Deň som po 151 km zakončil ubytovaním a výbornou večerou v mestečku Donji Milanovac.

Pavel Masár a jeho kamarát bicykel

Po chutných raňajkách som pokračoval k bulharským hraniciam. Prechod bol bez problémov, no začala sa blížiť búrka. Fúkalo tak, že lámalo konáre na stromoch. Našťastie bola blízko dedina Gamzovo, kde som búrku prečkal pod prístreškom malého obchodu. Teplá káva a kakaový koláč mi padli vhod. Búrka rýchlo prišla, aj odišla. Prišiel som do mesta Vidin, odkiaľ som mal namierené na opačný breh Dunaja – do Rumunska. Až tu som zistil, že jediná možnosť, ako sa tam dostať, je ísť po diaľnici. Riskol som to a ťahal ako o život, nech to mám čím skôr za sebou. Na konci bolo mýto, kde čakali kamióny. Keď som sa spomedzi nich vynoril, objavila sa policajná kontrola. Cesty späť už nebolo. Pozerali, kde som sa tam zbral, a privítali ma slovami "Hello, my friend!" Boli prekvapení, keď som im podal slovenský pas. Čakal som problémy, ale oni mi len zaželali šťastnú cestu a išiel som ďalej. Deň som po 110 km ukončil v rušnom meste Calafat, kde som mal rezervované ubytovanie.

Ráno som pokračoval rovinatou poľnohospodárskou krajinou. Cesta rýchlo ubiehala. Ísť po rumunskej strane sa ukázalo ako dobrá voľba, lebo som sa vyhol kopcom na opačnej strane Dunaja. Išiel som peknými dedinkami, v ktorých niektoré uličky boli len hlinené. Ľudia idúci na konských povozoch ma zdravili. Našiel som podkovu vyrobenú z roxoru, ktorú som si zobral ako spomienku na tento výlet. Keďže problémy s reťazou sa stupňovali, v dedine Dabuleni som sa pokúsil zohnať ozubené sedemkolečko. Všimol si ma jeden mladík, ktorý sa pýtal, či mám problém s bicyklom. Ukázal som mu, čo potrebujem, a zaviedol ma do nedaľekého obchodu. Bol to obchodník typu "rozličák, kde sa dali kúpiť lopaty, fúrik aj potraviny. A mali aj súčiastku, ktorú som potreboval. Rozložil som sa na ulici a začal opravovať. Keďže som nemal kľúč na demontáž sedemkolečka, mladík sa ponúkol, že zoberie domov celé koleso a tam to vymení. Ja som medzi tým nahodil novú reťaz, ktorú som kúpil v Srbsku. Po chvíli už bol mladík naspäť a za pár minút bolo hotové. Vedľa už stál pán s hrnčekom, v ktorom mal prášok na pranie a ukazoval mi, že sa mám ísť do dvora umyť. Nakoniec mi teta z obchodníku dala na cestu šunku, slaninu, žemle a studenú minerálku. Za pomoc nikto nič nechcel. Ďakujem vám, dobrí ľudia. Rozlúčil som sa a s príjemným pocitom som pokračoval ďalej. Navečer som po 141 km dorazil do mesta Corabia, kde som mal rezervované pekné ubytovanie s bicyklom na izbe.

Deviaty deň som pokračoval rumunskými rovinami. Popri ceste boli vysadené celé polia čili papričiek, ktorých štiplavá vôňa →

sa niesla vo vzduchu. Išlo sa výborne a kilometre rýchlo ubúdali. No zrazu mi spadla reťaz, ktorá sa zasekla za ozubeným sedemkolečkom. Ozubené prevody sa celé rozšrobovali a vypadali z nich všetky guľôčky. Niečo také sa mi ešte nestalo. Sadol som si vedľa cesty a rozmýšľal, čo s tým. Zrazu som dostal dobrý nápad. Chýbajúce guľôčky som nahradil prstencami z drôtu, ktorým som mal upevnený náhradný plášť na koleso. Takto som prešiel ešte okolo 50 km. Zastavil som sa na benzínke na kávu, zapol internet a zistil výbornú správu. Narodil sa môj druhý vnuk Šimon. Natešený som pokračoval na trajekt cez Dunaj. Cesta k nemu bola dobre značená. Stretol som tam cestovateľa zo Španielska, ktorý mi rozprával, ako sa dostal verejnou dopravou z Istanbulu až sem. Trajekt odišiel, až keď sa naplnil. Previezol ma do Bulharska, keďže Dunaj tu tvorí štátnu hranicu. Už bolo dosť hodín. Prešiel som iba 91 km, Ubytovanie som si našiel hneď na opačnom brehu v meste Svištov. Majiteľ bol veľmi príjemný, keď som mu povedal, že potrebujem kúpiť niečo na bicykel, zobral ma do auta, povozil po meste, ukázal centrum, kde sa môžem najesť a kde si ďalší deň kúpim veci na bicykel.

Ráno som sa zastavil v obchode s bicyklami, kde mi sedemkolečko vymenili. Keď nerátam defekty, toto bola posledná porucha. Išiel som cez dedinu, ktorá sa volá ako ja – Pavel. Bol to taký koniec sveta. Ďalej som pokračoval horskými cestami. Poobede som sa po 78 km ubytoval v meste Gorna Orjachovica. Veľmi lacné ubytovanie vo veľkom holeli, ktorý mal najlepšie časy sa sebou. Na recepcii nikto nebol, tak som zavolať na číslo ktoré tam bolo napísané. Pribehol pán, ktorý nič nestíhal. Neskôr sa ukázalo že v hoteli robil asi všetko. Bol na recepcii, obsluhoval v jedálni a videl som ho utekať aj na poštu.

Na siedmu boli dohodnuté raňajky. Nikde nikto. Ani k bicyklu, ktorý bol zamknutý v miestnosti vedľa recepcie som sa nemohol dostať. O ôsmej sa konečne objavil pán, ktorý ma ubytovával. Nepovedal som mu nič, lebo som vedel že má toho veľa. Po raňajkách ma čakalo nemilé prekvapenie. Defekt na zadnom kolese. Opravil som a po pár metroch bolo prázdne aj predné. Vymenil som náhradnú dušu a išlo sa ďalej. Deň sa nezačal najlepšie. Pokračoval som horskými cestami, jeden úsek mal 9,5 km stúpanie. Fyzickú námahu mi vynahrádzali pekné scenérie. Večer som dorazil do veľkého mesta Sliven, v ktorom jazdili aj trolejbusy. Tu som si našiel veľmi pekné ubytovanie, ktoré sa nachádzalo v suteréne pod bytovkou. 110 km cez hory ma úplne vyštavilo, tak som vynechal aj prehliadku mesta. Zaspával som s tým, že ďalší deň ma čaká nová, neznáma krajina.

Vyrazil som skoro ráno. Mešita na konci mesta naznačovala, čo ma čaká ďalej. Cestou som dostal ďalší, v poradí siedmy defekt. Našťastie už posledný. Pri oprave na poľnej ceste vo vinohrade prešiel okolo mňa autobus s cestujúcimi. Ten by som tam teda nečakal. Prešiel som cez posledné veľké Bulharské mesto Yambol. Prekvapila ma nová cyklocesta. Na tabuľkách sa začali objavovať nápisy Istanbul. Cestu k hranici lemovali dlhé rady kamiónov, narátal som štyri slovenské s EČ Nové Zámky. Bolo veľmi teplo, okolo 40 stupňov. Výhodou bicykla bolo, že som išiel hneď dopredu. Kontrola prebehla bez problémov a po chvíli som bol v Turecku. Tešil som sa, že som prišiel až sem. Hneď za hranicou bola benzínka s reštauráciou, kde som ochutnal prvý turecký kebab. Bol výborný. K nemu som popí-

jal ayran, čo je nápoj podobný nášmu kefiru a je slaný. V tej istej budove bol obchod, kde som si pri pokladni zamenil turecké líry. Po vidieckych cestách som pokračoval zvlínenou krajinou. Už z diaľky som videl minarety. Boli v meste Edirne, o ktorom sa hovorí, že je brána do Turecka. Nachádza sa 7 km od gréckych a 20 km od bulharských hraníc. Sú tu mnohé pekné mešity a sultánske paláce, z ktorých najviac vyniká Selimova mešita z roku 1575, ktorá má najvyššie minarety v Turecku, sú vysoké 70,9 metra. Práve v uliciach Edirne som sa prvýkrát stretol s moslimským svetom. Na uliciach a v čajovniach posedávalo veľa mužov, ktorí popíjali čaj. Všimol som si, že na mňa nejako divne pozerajú. Možno sa im nepáčili moje krátke cyklistické nohavice. Po dnešných 143 km som sa ubytoval a v dlhých nohaviciach som išiel spoznávať toto zaujímavé mesto. V uliciach bol veľký ruch a trúbenie áut. Prišiel som na námestie, ktoré bolo krásne vysvietené. Selimova mešita bola obrovská, dala sa pozrieť aj zvnútra. V okolí boli ďalšie, menšie mešity a paláce. Kúpil som si lokum, sadol na lavičku a vychutnával si atmosféru, ktorú umocňovalo zvolávanie k modlitbám, ktoré sa nieslo z minareto.

Po výborných raňajkách som pokračoval tureckým vidiekom. Cesty mali hrubý povrch, premávka skoro žiadna. Pochutnával som si na figách, ktoré rástli popri zavlažovacích kanáloch. Prišiel som do mesta Kirklareli, kde som sa zastavil na výborné jedlo, po ktorom sa tradične podával čierny čaj. V silnom protivetre som sa pomaly približoval k mestu Saray, kde som mal ubytovanie. Prišiel som, až keď sa stmievalo. Dnešných 142 kilometrov mi dalo zabrať. Mesto bolo pekné, atmosféra sa mi zdala uvoľnenejšia ako v Edirne. Zaspával som s tým, že ďalší deň ma už čaká príjazd do cieľa.

Posledný deň bol asi najťažší. Do cieľa mi zostávalo 131 km. Znova silný protivietor, cesty s úzkou krajinou a veľká premávka. V diaľke som videl siluety obrovského mesta. Premávka bola čoraz hustejšia. Musel som ísť aj po diaľnici, čo bolo veľmi náročné, hlavne keď bol odbočovací pruh a valila sa masa áut. Konečne sa mi podarilo odpojiť z rušnej cesty. Nadchodom som prešiel na predmestie Istanbulu. Do centra mi zostávalo ešte 21 km. Tie som si vyslovene užíval. Prechádzal som uličkami s vysokými domami, kde bol príjemný chládok. Deti tam hrali futbal a naháňali sa. Posledná zastávka na kávu, čisté tričko a išlo sa do cieľa. Prechádzal som historickým centrom Istanbulu po úzkych uličkách. Po dvoch týždňoch na cestách a 1 770 km som prišiel na krásne námestie, ktoré sa nachádzalo medzi dvoma mešitami – Hagia Sofia a Modrá mešita. Tu ma už čakal syn David, ktorý prišiel pre mňa autom. Bol to príjemný pocit, ktorý ťažko opísať. No bolo mi aj trochu smutno, že môj výlet sa pomaly končí.

V Istanbulu sme zostali ešte dva dni. Pozreli sme si mešity, pamiatky, navštívili veľký bazár – Grand bazar. Zážitkom bola aj návšteva tureckého holiča. Loďou sme si urobili výlet cez Bosporský prieliv a navštívili ázijskú časť Istanbulu.

Cesta dlhá 1 770 km mi trvala dva týždne. Prechádzal som cez šesť štátov – Maďarsko, Chorvátsko, Srbsko, Rumunsko, Bulharsko a Turecko. Ubytovanie a strava boli väčšinou lacnejšie ako u nás. Stretol som zaujímavých ľudí, ochutnal nové jedlá a spoznal nové kultúry. ■

Pavel Masár

Na škatuľke do východného bloku Európy

Počas teplých letných dní behajú človeku po rozume všelijaké myšlienky a plány, či už na dovolenky, cesty alebo výlety. Jedného dňa ma kamarát oslovil s jasným dovolenkovým plánom. Vidieť čo najviac za čo najmenej peňazí. Od začiatku som tak vedel, že sa nám rysuje expedičná dovolenka, dovolenka na vlastnú päsť. Taká, kde sa človek ničomu a nikomu neprispôbuje a netlačí ho žiadny časový harmonogram. Už v ten večer som mu predstavil svoj plán. Pôjdeme do Moldavska, do najchudobnejšej krajiny Európy, krajiny východného bloku, kde stále veci fungujú tak nejak po starom. Tento plán sa nakoniec ukázal ako finálny a tak sme sa pustili do príprav.

23. 7. 2025 sme sa v poobedných hodinách stretli v Hlohovci na zmrzline a vyrazili sme na prvé kilometre našej cesty. Pomalé brázdanie južným Slovenskom už chytalo prvé nádychy dovolenky. Po pár hodinách sme boli v Maďarsku. U južných susedov nás prekvapili dlhé kopce, malé dedinky a veľmi rozbité cesty. To vzhľadom na svetlú výšku auta nebol žiadny problém... v Moldavsku zažilo

aj pravý "offroad". O tom potom. Vo večerných hodinách sme sa zastavili v malom obchode COOP, ktorý sme nazvali jednoducho po našom "Jednota". V jednote sme kúpili prvú večeru. Luxus však nečakajte. Kúpili sme chlieb, lunchmeat v konzerve, sladkosti a nejaké maďarské pivo na košovku. Od našej Jednoty to už bolo na skok do nášho prvého cieľa, jedinej stredoeurópskej stepi, →

Dávid Masár a jeho modrá škatuľka Citroën Saxo

národného parku Puszta, Hortobágy. Hortobágy je jedinečné svojou faunou a flórou. Každoročne sa tu pre dobré podmienky zbierajú stahovavé vtáky z celého sveta. V samotnej stepi žije množstvo jedinečných živočíchov, ktoré nikde inde nežijú. Ľudí tu nežije veľa. Z celej oblasti vyžaruje pokoj, ticho a príroda – hoci obyčajná, má svoje čaro. Naša prvá noc bola na divoko, vedľa slameného stohu, v strede ničoho. Rozložili sme si spanie pod holým nebom, zjedli konzervový lunchmeat, ktorý na takomto mieste chutil oveľa lepšie, ako doma pred televízorom. Pre môjho kamaráta Mareka to bol prvý zážitok takéhoto druhu. Nikdy predtým na takejto dobrodružnej dovolenke nebol a všetky moje spôsoby mu boli nové. Už pred odchodom som mu sľúbil, že dnes uvidí oblohu, akú ešte nevidel. Odvážne tvrdenie, avšak ja som vedel, do čoho idem, keďže som tu bol po niekoľkokrát. Už som dokonca v minulosti spal pri tom istom stohu, preto bol tohtoročný príjazd k nemu úsmevný. S neskorým časom prišla aj únava po celom dni za volantom, a tak sme zhasli svetlá a uložili sa do našich „postelí“. Vtedy prišiel ten moment úžasu, tá obloha, ktorú som mu už doma sľúbil. Vďaka nízkemu zaľudneniu sa v tejto oblasti nevyskytuje takmer žiadny svetelný smog. Hviezdy sa tu zdajú, ako by ich mal človek na špičke nosa. Sú všade. Všetky súhvezdia, všetko na jednom mieste. Človek tu tak voľným okom vidí aj zakrivenie zemegule na oblohe, úkaz, aký sa vyskytuje málokde na svete. Fascináciu z hviezd sme však museli po dlhých minútach ukončiť, pretože nás ráno čakali ďalšie stovky kilometrov za volantom. Párkrát som sa ešte v noci zobudil, opäť pozeral chvíľu na hviezdy a spal zase ďalej. Po dlhej dobe som sa veľmi dobre vyspal, nie však v posteli, ale pod holým nebom, kdesi na juhu Maďarska.

Druhý deň ráno sme sa zobudili na všadeprítomné zvonce. Bolo to stádo oviec, ktoré chodili okolo nás. Zaujímavý budiček. Nasledovala hygiena a po nej krátka kontrola prevádzkových kvapalín v aute. Vtedy som ešte nerátal s tým, že bude aj posledná. Zbalili sme všetky veci a sadli za volant nášho modrého autíčka. Ráno sme začali kávou v Maďarskom národnom žrebčine, v dedinke Mátá. Po nej sme sa vydali na hlavný ťah, cez mesto Debrecen, kde sme si dali neskoré, ale zato výdatné raňajky. Pokračovali sme v ceste a už doobeda už sme boli v Rumunsku. Nastala okamžitá

zmena... k lepšiemu. Po pekných upravených cestách ubiehali kilometre rýchlo. Zmenila sa krajina, zmenili sa dediny, aj príroda. Prešli sme mestom Satu Mare, do kopcov severného Rumunska, kde sme mali ďalšiu z plánovaných zastávok. Zastavili sme na cintoríne Sapanta, v rumunsko-ukrajinskom pohraničí, ktorý je zapísaný v svetovom dedičstve UNESCO. Je jedinečný svojimi drevenými maľovanými hrobmi, na ktorých je maľba daného zosnulého aj s krátkym životným príbehom. Spravili sme fotky a pokračovali ďalej, do hornatého regiónu a národného parku Maramures. Náhodne po trase sme sa okúpali v horskej priehrade, ktorá padla viac ako vhod. Vonku bolo totižto 39 stupňov. Tu som aj prvýkrát vytiahol svoju harmoniku a zahral si pár ľudových piesní. Domáci tak prvýkrát v živote počuli napr. pesničku „Odrhla sa skala, spadla do Dunaja“. Po kúpačke nás už čakali horské dediny, kľukaté zákruty a vynikajúce cesty. Neznalý človek by to tu nerozoznal od Rakúskych Álp. Prešli sme aj lyžiarske stredisko Borsa, ktoré je obľúbenou dovolenkou destináciou aj pre zahraničných turistov, najmä Talianov. V tomto bode sa už stmievalo, a tak sme začali hľadať miesto na spanie. Tento večer sme nemali naplánované žiadne konkrétne miesto. Zakotvili sme v malej dedine, v areáli pravoslávneho kostola na malom kopčeku. Tu sme našli rovné miesto, zložili naše „postele“ a dali si zaslúženú večeru a ďalšiu koštovku piva, tentokrát toho rumunského. Obloha bola opäť jasná a plná hviezd. Pri vstupe do kostola bol zrolovaný koberec. Ten sme si roztiahli a na schodoch sme debatovali o všetkých možných témach. Jednou z nich bolo aj Moldavsko, krajina v ktorej doposiaľ nebol ani jeden z nás, a tak sme nevedeli, čo máme od tejto krajiny čakať. Čo sme však vedeli, bolo to, že tam budeme už na ďalší deň. Na samom sklonku dňa sme išli konečne spať. Predtým sme, samozrejme, nezabudli zrolovať koberec a uložiť ho na pôvodné miesto...

Tretí deň sme začali v skorých ranných hodinách. Všade bola hmla a začínali presvítať prvé lúče slnka. Zbalili sme si veci a pokračovali ďalej, do najbližšieho obchodu, kde sme si kúpili raňajky a pitie. Prešli sme cez mesto Suceava a tiahli smerom na Moldavsko. V obedňajších hodinách sme úspešne prešli moldavskými hranicami do – pre nás doposiaľ neobjaveného sveta. Angličtinu sme nechali v Rumunsku, tu už sme sa dohovárali len rusky. Policajti na hraniciach podozrivito vytiahli môj veľký kufr s harmonikou,

Dávid si počas cesty aj zahral na harmonike a zaspieval

a keď pozreli dovnútra, začali sa smiať. Z hraníc sme tak aj my odchádzali v dobrej nálade, označení za muzikantov, ktorí idú koncertovať do Chisnau. Dôležitý prvý dojem tak Moldavsko zvládlo na jednotku. Pokračovali sme na najbližšiu pumpu, kde sme si museli kúpiť diaľničnú známku, tzv. vignetu. Paradoxom však je, že v Moldavsku žiadne diaľnice nie sú. Človek tak platí poplatok aj za používanie bežných ciest (okresiek). Pár kilometrov za hranicou sme narazili na peknú priehradu, aspoň z diaľky. Chceli sme sa okúpať, no keď sme videli tú šedo-čiernu vodu, docvaklo nám že to asi nebude najlepší nápad. Miesto to však bolo pekné, hoci cesta k nemu bola hlinená a veľmi rozbitá. Celý čas nás →

sprevádzalo ďalšie stádo oviec. Chvíľu sme teda posedeli, najedli sa a pokračovali ďalej. Cesty v Moldavsku boli lepšie, ako sme čakali. Odkazovali na bývalú sovietsku grandiózu, pretože aj bežné cesty boli široké ako diaľnica a bežne tu autá jazdili vedľa seba v jednom pruhu. Ďalším sovietskym pozostatkom boli aj veľké betónové nápisy na začiatku dedín, či obrovské betónové zastávky. Rozdiel bol aj v domoch. Všade boli len malé, často drevené domčeky. Behom pár hodín už sme boli v našom prvom dobrodružnom ciele, vo veľkom, opustenom areáli cukrovaru v meste Donduseni. Samoprehliadka to bola zaujímavá a dali sme sa do reči aj s miestnym strážnikom. Urobili sme fotky a pokračovali ďalej, tentokrát do malého mesta Donduseni. Tu sme si pozreli opustený areál bývaleho cárskeho sanatória. Pokračovali sme na miesto, kam som sa ja osobne tešil možno najviac. Pozrieť si opustený nukleárny (atómový) bunker z čias studenej vojny, pri dedine Oliscani. Ako som už spomínal predtým, auto zažilo aj pravý "offroad" a ten najväčší bol práve tu. K bunkru sice viedla panelová cesta, tú však počas rokov zdvihli korene, vymlela voda a dorazil zub času. Terén to bol náročný, auto bolo často veľmi naklonené do strán a cesta išla striedavo s blatom a hlbokými mlákami. Ak by som v ten moment pustil nohu z plynu a zastavil, už by som sa v tej vode a blate nerozbehol. Auto nás však podržalo a prešlo. Na konci cesty nás čakalo niečo, čo sme si z obrázkov ani nevedeli predstaviť. Obrovský železo-betónový kolos a diera do zeme pripomínajúca skôr bránu do pekla. Zaparkovali sme a pozreli sme sa bližšie. Bunker bol tak hlboký, že nebolo vidieť na dno. Celá čierna diera bola zatopená a pri hádzaní kameňov sa z nej ozývali zvláštne zvuky, niečo medzi vlnami, rachotom železa a veľmi silnej ozveny. Prešli sme si aj vnútro bunkra, ktorého horné poschodia neboli zatopené a boli sme naozaj fascinovaní. Hrúbky stien by sme merali v metroch. Zdržali sme sa tu naozaj dlho, niečo takéto človek nevidí každý deň. Ako aj viacej megalomanských projektov sovietskeho zväzu, tento bunker nebol nikdy použitý, ani úplne dokončený. Po tom, čo sme si všetko pozreli, sme pokračovali ďalej v našej ceste. Opäť cez ťažkú terénnu časť, cez ktorú sme prišli. Naspäť sa už išlo ľahšie. Vydali sme sa na ďalšie poznačené miesto. Tentokrát však už žiadne dobrodružstvo. Mali sme namierené do Údolia Kráľov (Orheiul Vechi), známe turistické miesto. Po ceste sme doplnili zásoby a umyli sa v miestnej dedinskej studni. Po návšteve Orheiul Vechi sme začali hľadať miesto na spanie. Jedno sme aj našli. Na kopci, s pekným výhľadom na krajinu. Z idylky sa však rýchlo stala nočná mora. Všade boli húfy komárov a nedalo sa tam vydržať.

Aby toho nebolo málo, kamarát Marek ešte stratil repelent... jediný ktorý sme mali. Asi po hodine nadávania sme sa zobrali a odišli smerom na hlavné mesto Chisnau. Vyčerpaní z tohto zážitku sme si objednali kapsulový hotel japonského typu. Hoci je mesto obrovské, neskoro večer sme nemali problém cez neho prejsť. Ubytovali sme sa a zažili ďalšiu novú skúsenosť. Miestnosť s asi 10 ľuďmi, spoločnou kúpeľňou a plastovými kapsulami na spanie, kde bol namiesto dverí len záves. Po dlhej dobe padla dobre aj posteľ a tak sme boli do pár minút tuhi.

Štvrtý deň bolo na rade samotné hlavné mesto Chisnau. Obrovské mesto sovietskeho typu, po ktorom sa však jazdilo oveľa lepšie ako napríklad po Bratislave. Raňajky sme mali v regionálnej moldavskej reštaurácii. Následne sme si pozreli mestské centrum, parky a pamiatky. Mali sme ešte veľa času a obidvaja sme boli od rána unavení. Namiesto ďalšieho cestovania sme si tak zarezervovali 5-hviezdičkový hotel, s vaňou, klimatizáciou a obrovskou posteľou. Po nejakej dobe spania vonku padol takýto komfort naozaj dobre. Na večer sme sa vybrali skúsiť moldavský MC Donald's. To sme ešte netušili, že tam pôjdeme aj na druhé kolo. Bol vynikajúci a o polovicu lacnejší ako u nás. Po prechádzke okolím a neskorej druhej večeri sme sa vrátili do vychladenej izby a spali do až desiatej ráno.

Na ďalší, 5. deň, nás tak čakal už len posledný bod cesty a zároveň cieľ celej dovolenky. Podnesterská Socialistická Republika

Škatuľka v meste Tiraspol v Moldavsku

a jej hlavné mesto Tiraspol. Vychystali sme sa z hotela a zamierili cez celý Chisnau, smerom na východ. Na Tiraspol. Asi po hodine cesty sme dorazili na provizórnu hranicu. Podnestersko totižto nie je uznaná krajina, diktujú si tak svoje pravidlá a fungujú samostatne, s podporou Ruskej Federácie. Hraničný prechod bol hladký a po pár minútach sme pokračovali v ceste. Veľký rozdiel medzi Podnesterskom a Moldavskom som si nevsímol. Celá krajina pôsobila o niečo chudobnejšie a staršie. Hlavným rozdielom bola kultúra, ktorá stále funguje ako u nás za komunizmu. Človeka tak vôbec neprekvapuje všadeprítomná propaganda a symboly kosáka a kladiva. Zdalo sa to ako chvíľa, keď sme sa zrazu ocitli pred veľkým, opäť betónovým, nápisom Tiraspol. Zastavili sme a urobili si tu fotky auta. Tu bol náš cieľ a sem nás naša malá škatuľka dostala. Zašli sme ďalej do centra. Tam nás čakali široké, ľudoprázdné ulice, socha „večne živého“ V. I. Lenina, alebo tank T-34 s propagandistickým nápisom „Za rodinu“. Za smiešnu sumu sme sa najedli v najluxusejšej reštaurácii v centre a išli sme pozrieť miestnu tržnicu. Tam sme zamenili aj peniaze, podnesterské ruble. Po prehliadke tržnice, rozhovoroch s miestnymi a prehliadke pamiatok sme si s fľaškami studenej minerálky sadli na lavičku a zhodnotili, že sme naozaj na konci.

Čakala nás už „len“ 1 400km cesta domov, na ktorú sme sa bez zbytočného váhania hneď dali. Podnesterskom aj Moldavskom sme preleteli ešte za svetla. Uživali sme si posledné, všadeprítomné údolia a vlnky moldavskej krajiny. Nakoniec sme cez noc, počas veľmi silnej búrky prešli až za rumunsko-ukrajinské pohraničie, kde sme o 4. ráno aspoň na chvíľu zaspali v aute. Ráno sme s raňajkami vybavili aj suveníry, ktoré sme priniesli domov a vydali sme sa ďalej, smerom k domovu. Po pár hodinách sme boli v Maďarsku, kde sme sa zastavili na obed v meste Miskolc, na východe Maďarska. Po ňom sme pokračovali na Slovensko, do Rimavskej Soboty a Lučenca. Z Rumunska sme prišli domov ešte za svetla, okolo 16. hodiny.

V Trakoviciach pred domom sa tak skončila cesta, ktorá sa tam pred týždňom začala. Cesta, ktorá vznikla zo srandovnej myšlienky zažiť niečo iné, niečo netypické. Malé, lacné a svojím spôsobom vysmievané auto nás bez jediného problému doviezlo tam aj späť, s príjemným komfortom a nízkou spotrebou. Realita na cestách určite prevýšila naše očakávania.

A teraz nejde len o ľudí... tí vždy boli, aj sú srdeční všade na svete. Ani čisto o zážitky, hoci sme ich mali veľa. Ide najmä o to, koľko nám tieto krajiny dokázali ponúknuť. O predsudky, ktoré voči nim ľudia majú, čo si o nich mylne myslia a čo sa o nich hovorí doma. Že obrovská väčšina ľudí si pod pojmom Rumunsko a Moldavsko predstaví jednoduchý život, špinu, zlodejov a chudobu. My však vieme, že nič z toho nie je pravda. Že sú to nádherné krajiny, plné srdečných ľudí. Že sú rôznorodé a ponúknu človeku naozaj široké spektrum zážitkov. A že aj – na pohľad obyčajné krajiny a miesta – dokážu ponúknuť neobyčajný zážitok. ■

Moja sezóna 2025

Táto sezóna mi priniesla množstvo úžasných zážitkov. Videl som napínavé súboje jazdcov z rôznych krajín na dvoch kolách Slovenského pohára, sledoval som najlepších slovenských a českých jazdcov na Majstrovstvách Slovenskej a Českej republiky v cestnej cyklistike, fandil som cyklistom z Trnavy a okolia na 10. kole Trnavskej cyklistickej ligy, pozoroval som nádherné zápolenie jazdcov na 2. ročníku MTB maratónu Bike4you Hlohovec – Poniklec, okolo mňa prefrčali pretekári z najslávnejších cestných tímov sveta počas 4. a 5. etapy na najväčších pretekoch v cestnej cyklistike na Slovensku Okolo Slovenska.

Sezónu som otvoril na jedných z mojich najobľúbenejších pretekoch cestnej sezóny, na Trnavskom kritériu. Pozeral som sa na napínavé zápolenie pretekárov kategórie „elite“ zo šiestich krajín. Jazdci tvrdo bojovali o každý bod. Množstvo z nich skúšalo utiecť, no podarilo sa to až Slovákom Adamovi Grossovi z tímu PROefekt Across, ktorý pozbieral na svojej ceste do cieľa najviac bodov zo všetkých pretekárov a získal prvé víťazstvo v roku 2025. Treťou sezónu po sebe som sa bol pozrieť na Trnavské kritérium a opäť si z neho odnášam príjemné zážitky.

Predposledný májový deň priniesol nádhernú úvodnú etapu Trnava Tour. Druhý rok po sebe som dostal možnosť komentovať tieto preteky. Jazdci si zapretekali na šiestich okruhoch so štartom aj cieľom v Kátlovciach. Pelotón prvú etapu prešiel v pokojnom tempe. Cieľovou páskou po tesnom súboji ako prvý prešiel Holanďan Dennis van der Horst z maďarského celku Epronex Hungary, taktiež sa obliekol do zlatého dresu pre lídra celkového poradía. Veľmi ma tešilo, že som mohol hlásiť priebeh pretekov.

Bohužiaľ, nemohol som sledovať a ani komentovať druhú etapu, no veľmi som sa tešil na záverečnú etapu.

Oznamovať priebeh okolostojacim cyklistickým nadšencom ma neskutočne tešilo aj počas celej záverečnej etapy Trnava Tour 2025. Treťou etapou bola zvlnená časovka s cieľom i štartom pri Trnave. Do posledných chvíľ medzi sebou bojovali minuloročný víťaz časovky na Trnava Tour: Dániel Püspöki z Green Riders Cycling Team a Slovak Dávid Kaško z Dukly Banská Bystrica. Úspešnejší bol napokon o desať sekúnd slovenský jazdec Dávid Kaško. Mal som veľkú radosť z toho, že som mohol komentovať víťazstvo slovenského jazdca v 3. etape Trnava Tour!

Po Trnava Tour som mal opäť možnosť spolukomentovať cyklistické podujatie, tentokrát na spoločných majstrovstvách SR a ČR v cestnej cyklistike mužov v kategórii Elite. Zážitok ešte umocnilo to, že som sa viezol v aute s moderátorom pretekov Romanom Barényim, ďakujem mu za túto príležitosť. Okomentoval som dianie v prvej skupine pri prejazde fanzónou na Zlatníkoch. Chvilku na to som cez mikrofón spoločne s Romanom viedol dialóg o dnešných pretekoch. Rozprával som fanúšikom o cyklistoch prechádzajúcich cez vrchol stúpania. Dve kolá pred koncom napínavých národných majstrovstiev som nastúpil do VIP vozidla – luxusnej Corvety, bol to jeden zo zážitkov, na ktorý budem dlho spomínať. Na Zlatníkoch som v predposlednom kole pozoroval nástup Lukáša Kubiša z tímu Unibet Tietema Rockets, ktorým pretriedil vedúcu skupinu. V záve-

António Miklovič v cieľi etapy

rečných kilometroch predviedol nástup český jazdec Matthias Vacek, za jeho zadným kolesom sa dokázal udržať už len Slovak Lukáš Kubiš, obaja jazdci zdvihli ruky nad hlavu v cieľi ťažkých pretekov. Komentovanie pretekov je pre mňa vždy super, som rád, že som mohol opäť nadobudnúť skúsenosti na národnom šampionáte.

Sezónu som ukončil 4. a 5. etapou na Okolo Slovenska. Štvrtá etapa sa končila v Sládkovičove. Bol som zvedavý, či sa podarí prelomiť Lukášovi Kubišovi víťaznú sériu Paula Magniera z tímu Soudal Quick-Step. Užil som si napínavý šprint dvojice Magnier – Kubiš. Potešil ma výkon môjho obľúbeného slovenského pretekára Martina Juríka, ktorý sa ukázal v úniku a stal sa najbojovnejším jazdcom dňa.

Posledná etapa Okolo Slovenska 2025 priniesla napínavý boj od začiatku až do konca. Od vjazdu na Vršatec až po horský dojazd na Kohútke. Počas celej etapy mi svojim výkonom robil radosť Lukáš Kubiš. Víťazom sa po samostatnom úniku stal britský jazdec v službách tímu Team Jayco-AlUla Paul Double. Lukáš Kubiš si v piatej etape pripísal pre mňa prekvapujúce 10. miesto a odniesol si ocenenie pre najbojovnejšieho pretekára celého podujatia.

Zo sezóny 2025 si odnášam množstvo zážitkov a spomienok. Na tento cyklistický rok budem ešte dlho spomínať. ■

António Miklovič

Knižnica vyráža na nákupy – čaká nás rok plný nových príbehov a výziev

V našej obecnej knižnici ani tento rok rozhodne nebola nuda. Kým najrýchlejší čitatelia stihnú prelúskat knihu skôr, ako ju založíme do police, my sa snažíme, aby si u nás každý našiel niečo nové, čo ho poteší. V roku 2025 sa nám navyše podaril veľký krok vpred – získali sme grant z Fondu na podporu umenia vo výške 1 000 €.

Táto podpora nám umožní priebežne dopĺňať náš knižničný fond o nové tituly pre všetky vekové skupiny. Deti si prídu na svoje pri rozprávkach, tínedžeri pri dobrodružstvách a dospelí si budú môcť vybrať z detektívok, románov či ďalších obľúbených žánrov. Nákup nových kníh bude rozložený na celý rok, aby naše regály nikdy nezostali prázdne a aby si každý návštevník vždy odniesol domov niečo zaujímavé.

Ak vám u nás chýba váš obľúbený autor, novinka, ktorú ste už dávno zaradili na svoj zoznam, alebo kniha, ktorá vo vás kedysi prebudila lásku ku čítaniu, pokojne nám dajte tip. Tešíme sa na vaše návrhy – osobne v knižnici, na obecnom úrade alebo e-mailom.

Len tento rok pribudlo do fondu 72 nových kníh, z čoho mnohé boli darované našimi čitateľmi. Za každý dar úprimne ďakujeme. Ak máte doma knihy, ktoré by ste radi posunuli ďalej, pokojne ich prineste – radi im nájdeme nové miesto v policiach a možno aj nového čitateľa.

Už teraz sa ale pripravujeme na novinku, ktorú chceme v obci spustiť v budúcom roku – knižničné búdky. Ide o malé „mini knižnice“, ktoré budú voľne dostupné pre všetkých a fungovať budú na jednoduchom, priateľskom princípe:

vezmi si knihu, nechaj si ju alebo ju zasa vráť.

Plagátik obecnej knižnice

Nové knihy v obecnej knižnici

Plánujeme umiestniť tri takéto mini knižnice – na detské ihrisko, na Pažiť a ku škole, ak by sa v obci uchytili, radi ich postupne rozšírime aj do ďalších častí obce – napríklad ku Trojičke či na iné frekventované miesta, kde si môžu nájsť svojich čitateľov. Každá z nich bude naplnená staršími, no stále plnohodnotnými knihami z našej knižnice. Pôjde najmä o tituly, ktoré majú za sebou už viac prečítaní, ale stále dokážu potešiť ďalšieho čitateľa. Búdky nebudú mať žiadnu pevnú evidenciu, žiadne poplatky ani obmedzenia, tak ako aj naša knižnica Jednoducho: príd'te, vyberte si a čítajte – a ak sa vám kniha zapáči, pokojne si ju nechajte. Alebo ju vymeňte za inú, ktorú do búdky prinesiete vy.

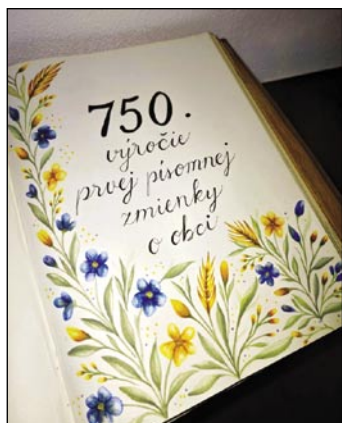
Ďakujeme všetkým, ktorí knižnicu navštevujú, podporujú a šíria lásku ku knihám. Aj vďaka vám je knižnica miestom, kde to stále žije, kde vznikajú nové príbehy a kde má dobrá kniha vždy svoje miesto. ■

Ing. Ivana Puterová

Skladanie príbehov našej obce

Každá obec má svoj príbeh. Ten náš sa píše v ľuďoch, v domoch, v záhradách, v školách, na ihrisku aj na ceste domov. A niekde medzi všetkými týmito miestami sa skrýva ten, kto tieto príbehy zachytáva, aby sa raz na ne nezabudlo.

V Trakoviciach sa obecná kronika naposledy písala v roku 2003. Odvtedy ubehli roky, počas ktorých sa toho v obci udialo veľmi veľa – nové stavby, podujatia, životy ľudí, ktoré by bola škoda nechať zapadnúť prachom. V roku 2024 sa vedenie obce rozhodlo kroniku oživiť a ja som dostala tú česť nadviazať na prácu pani Márie Šulákovvej.

Obecná pamätná kniha

Kronika záhradkárov

Pamätám si, ako som vtedy s úsmevom povedala: „Samozrejme, prečo nie?“ Dnes už viem, že som sa mala radšej opýtať: „Viem vôbec, do čoho sa púšťam?“ Dopísať dvadsaťdva rokov obecnej histórie rozhodne nie je ako napísať sloh, ktorý môžem kedykoľvek prepísať. Je to skôr ako skladať puzzle, ktoré sa niekomu rozsypali ešte v roku 2003 – polovicu dielikov odniesol archív, druhú čas, a tie, ktoré zostali, sa tvá ria, že nikdy neexistovali, prípadne do seba nezapadajú.

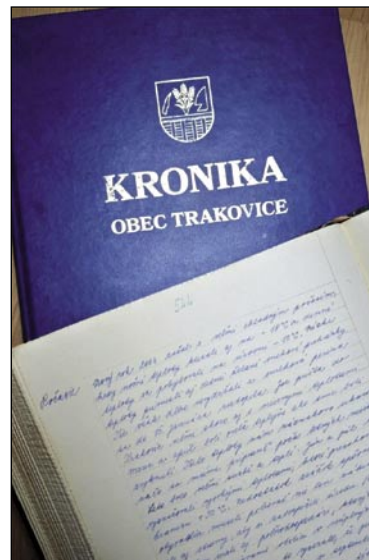
Tak sa začala moja malá detektívna misia. Prechádzala som archívy, čítala staré dokumenty, kroniky základnej školy, noviny aj správy, pýtala sa pamätníkov a zisťovala, čo sa v obci dialo. Niektoré návštevy štátneho archívu boli ako hodiny klavira – raz očarujúce, inokedy by som najradšej ušla. Postupne som však pochopila, že kronika nie je len o dátumoch a číslach. Je o ľuďoch – tých, ktorí postavili dom,

Obecná pamätná kniha

zorganizovali ples, predstavenie, stavenie mája, alebo jednoducho žili svoj každodenný život. Práve tie obyčajné dni sa o pár desaťročí stanú tým najcennejším.

Písanie kroniky má svoje pravidlá. Najskôr treba zbierať všetky informácie – o výstavbe, investíciách, škole, škôlke, športe, kultúre, o tom kto sa narodil, kto mal svadbu, s kým sme sa rozlúčili a o všetkých spoločenských akciách, o ktoré naša obec nikdy nemala núdzu. Potom prichádza triedenie, overovanie, prepisovanie. A keď si myslíte, že už máte hotovo, zistíte, že chýba dá-

Kronika ručne písaná

tum, meno alebo sa stavba odohrala o rok neskôr, čo je ešte lepší prípad. Kronika si jednoducho žije vlastným životom.

Zaujímavé je, že presne v roku 2002, od ktorého som začala písať, som nastúpila na základnú školu. Dnes, o viac ako dve desaťročia neskôr, mám pocit, že touto kronikou prežívam svoj život druhýkrát – od detstva až po súčasnosť. Len s tým rozdielom, že teraz držím pero namiesto aktovky.

Momentálne sa pomaly blížim do cieľa. Zostávajú mi posledné štyri roky, a keď budú tieto Trakovické novinky v rukách čitateľov, obecná kronika by mala byť kompletná. Znie to ako krátka veta, no v skutočnosti v sebe ukrýva stovky hodín práce, desiatky mailov, nekonečné poznámky.

Kronika sa v obci nikdy nevedla samostatne. Spolu s ňou sa do každodenného života vracia aj pamätná kniha – výtvarná „sestrička“

ka“ kroniky. Zachytávam v nej udalosti, ktoré si zaslúžia osobitné miesto: 750. výročie prvej písomnej zmienky o Trakoviciach, výstavu venovanú histórii obce, výstavu fotografií a výtvarných diel či storočnicu záhradkárov.

Dnes, keď niekto povie, že „kronika je len zápis“, sa len pousmejem. Za každým zápisom je kúsok histórie, práce a často aj srdca. A ak sa o niekoľko rokov niekto začíta do týchto strán, možno sa pousmeje nad tým, ako sa kedysi v Trakoviciach žilo – a ja budem ticho spokojná, že som mohla byť súčasťou niečoho, čo zostane navždy.

V závere sa chcem poďakovať všetkým obyvateľom, ktorí mi poskytli cenné informácie, podielili sa o svoje spomienky a podieľali sa na vyskladani spoločného príbehu našej obce. ■

Ing. Ivana Puterová

Pod'akovanie

V našich novinách sa môžeme dočítať o našich výnimočných deťoch a občanoch našej obce, ktorých obdivujeme a d'akujeme im za to, že zviditeľňujú našu obec.

Aj ja poznám vzácnu osobu, ktorú nám môžu závidieť všetky cestovné kancelárie. Je ňou Alenka Malovcová – Sitárová, ktorá vedie cestovnú kanceláriu pre seniorov. Sú to pobyty pri Jadranskom mori. Apartmány sú mimo rušných miest, kde zažijeme pokojnú dovolenku. Môj manžel a ja, spolu s našimi ďalšími priateľmi chodíme s touto cestovkou pravidelne na dovolenku, pretože v Chorvátsku je krásne čisté more, apartmány sú blízko mora, prejdeme iba pár metrov a už sa kúpeme. Na pláž si neberieme vôbec nič, lebo hneď z vody ideme na našu terasu. Apartmány sú čistučké a vkusne zariadené. Strava je tiež dobrá, veľmi chutná a Chorváti sú milí ľudia. Alenka nám robí výlety do rôznych regiónov v Chorvátsku. Je to krásna krajina, kam sa radi vraciame.

V mesiaci úcty k starším, teraz v októbri, Alenka vymyslela niečo výnimočné: stretnutie slovenských a chorvátskych seniorov, ktoré

sa uskutočnilo v Tatranských Matliaroch v hoteli Atlas. Hotel je krásny, s veľmi milým personálom a výbornou stravou. Na tomto seniorskom stretnutí nás bolo 430. Zažili sme krásne chvíle naplnené pohodou a radosťou. Kultúrny program bol veľmi pestrý. Bol tam folklór, spevácke vystúpenia, každá skupina v inom kroji, aj Chorváti vo svojich krojoch a so svojou živou hudbou, tradičné remeslá a rôzne chorvátske a slovenské koláčiky. Alenka, d'akujeme! Aj tu nám s Tebou bolo dobre.

A ja Ti, Alenka, za nás všetkých, ktorým spriemňuješ starobu, vyslovujem úprimné poďakovanie za každý úsmev a každé milé a úprimné slovo. Ty máš Alenka srdiečko plné lásky a radosti a zhora si dostala veľký „bonus“, vieš tú lásku a radosť rozdávať.

Zo srdca Ti prajem veľa takých spokojných hostí ako sme my, Tvoji vďační seniori. ■

Emília Lackovičová

Obyčajná babička

V novinách píšú zvyčajne o významných ľuďoch. Ja som sa rozhodla napísať o mojej babičke. Moja babička nebola spisovateľka, hoci mala rada príbehy, veľa kníh v knižnici a prečítala všetko od edície STOPY až po Trnavský hlas. Nebola ani speváčka, aj keď pri varení obedu odspievala všetky hity hrané jubilantom na rádiu Regina. Napriek tomu, že všetko, čo moja babička napiekla a navarila, chutilo ako z päťhviezdikovej reštaurácie, netúžila stať sa slávnou šéfkuchárkou alebo cukrárkou. Moja babička nebola ani modelkou, hoci bola krásna (ale to sú všetky babičky). Moja babička sa nestala horolezkyňou, aj keď kondíciu by jej mohol závidieť ne jeden športovec – kopec v našej záhrade zdolala aj niekoľkokrát denne. Nemala ani politické ambície, aj keď lusknutím prsta dokázala nastoliť diktatúru, demokraciu aj kráľovstvo nebeské. A napokon, moja babička nebola ani učiteľka, no napriek tomu ma naučila množstvo užitočných vecí. Naučila ma, že je slušné každého pozdraviť, zostať ticho, keď dospelý rozpráva, vyčkať, kým na mňa pride rad. Ukázala mi, že na dedinský dvor patria zvieratá (a áno, občas štekajú a kikirikajú), pretože sú nielen užitočné, ale aj nás robia lepšími, lebo nás

učia zodpovednosti, súcitu a nezištnej lásky. Naučila ma, že zahodiť chlieb je hriech, že si treba vážiť stromy, že treba byť vďačný za málo a že sa treba tešiť z jednoduchých vecí. Naučila ma lúskať prstami a písať, vyšivať krížikovým stehom (aj keď škaredo, pretože nemám veľa trpezlivosti pre ručné práce), zametať, piecť koláčiky, zavárať uhorky a nakoniec mi uštedrila poslednú lekciiu a ukázala mi, že kolobeh života nemožno zastaviť, všetci sme smrteľní a že aj tie najodhodlanejšie a naoko nezlomné babičky, musia zomrieť.

V dnešnej dobe sa vytratila úcta k starším. Svet akoby zabudol, že ľudia musia zostarnúť a že čas plynie všetkým rovnako. Z televízie a internetu sa na nás pozerajú mladí, zdraví a krásni ľudia. Vrásky ani názory starších nie sú v kurze. Starí ľudia sú často „na obtiaž“. A pritom práve od starších ľudí by sme sa mali učiť. Preberať tradície, zvyky, hodnoty a postoje, ktoré im vstépovali ich rodičia. Každý človek by mal mať svoju babičku (alebo deduška), človeka, ktorý by mu ukázal správnu cestu, lebo životná múdrosť sa nedá kúpiť ani „stiahnuť“ z internetu. Dá sa získať len prežitými rokmi a je poznačená vráskami. ■ PaedDr. Silvia Murínová

Občianske združenie Kráčaj s nami – Centrum Vitaj

Dňa 20. 6. 2025 sa v Trakoviciach otvorila nová pobočka Občianskeho združenia Kráčaj s nami – Centrum Vitaj, ktorá poskytuje ambulantnou formou služby deťom a ich rodinám na predchádzanie vzniku krízovej situácie. Snaží sa vytvoriť komplexnú službu pomoci, ktorej hlavným cieľom je poskytovanie podpory deťom a ich rodinám v náročných životných situáciách. Cieľom Centra Vitaj je prechádzať vzniku krízových situácií, tým, že systematicky pracuje na budovaní silných rodinných väzieb a posilňuje komunikačné schopnosti rodiny. Zabezpečuje to prostredníctvom rôznych služieb, ako sú napríklad:

- Poskytovanie sociálneho poradenstva, ktoré pomáha rodinám pochopiť svoju situáciu a poskytuje podporu pri riešení sociálnych a rodinných problémov.
- Vytváranie programov zameraných na preven-

Centrum Vitaj v Trakoviciach

ciu sociálno-patologických javov a podporu zdravého sociálneho vývoja.

- Podporovanie rodiny a detí prostredníctvom rozmanitých aktivít, čím prispieva k tomu, že sa deti stávajú zdravšími a aktívnejšími.
- Poskytovanie pomoci pri vybavovaní úradných vecí a sprostredkovanie kontaktov s inými inštitúciami.

Centrum Vitaj -- Trakovice vytvára aj rôzne projekty a aktivity na pomoc rodinám:

CENTRUM VITAJ

Občianske združenie Kráčaj s nami - Centrum Vitaj poskytuje služby na podporu detí a ich rodín v náročných životných situáciách, a to prostredníctvom:

- Sociálne poradenstvo, ktoré pomáha rodinám pochopiť svoju situáciu a poskytuje podporu pri riešení sociálnych a rodinných problémov.
- Programy zamerané na prevenciu sociálnopatologických javov a podporu zdravého spoločenského vývoja.
- Organizácia edukačných a výchovných programov na posilnenie vzťahov medzi deťmi a ich rodinami, a podpora emocionálneho a spoločenského rozvoja.
- Materiálna a hmotná pomoc rodinám v ťažkých životných situáciách.
- Podpora rodín s deťmi prostredníctvom rozmanitých aktivít, čím prispieva k tomu, že sa deti stávajú zdravšími a aktívnejšími.
- Vybabovanie úradných vecí a sprostredkovanie kontaktov s inými inštitúciami.

Centrum Vitaj
Trakovice 210
Trakovice
tel. č. 0918 517 679
mail: centrumvitaj@gmail.com

Plagátik Centra Vitaj

adrese Trakovice 210 od 15:00 – 17:00 hod. Týmto stretnutiami sa snažíme podporovať vzťahy medzi rodičmi a deťmi, tiež zlepšovať motoriku detí. Cieľom je tiež vytvárať priestor, kde sa cítia rodiny bezpečne a môžu nachádzať priestor na vzájomnú podporu, radosť

- Organizovanie edukačných a výchovných programov navrhnutých tak, aby posilňovali vzťahy medzi deťmi a ich rodinami a podporovali ich emocionálny a sociálny rozvoj.
- Poskytovanie materiálnej a humanitárnej pomoci rodinám v ťažkých životných situáciách.

Sadenie kvetov

a osobný rast, čím sa stávajú silnejšími a zdravšími členmi spoločnosti.

■ **Šťastné Vianoce pre každého:** cieľom projektu je vytvoriť šťastné Vianoce aj pre tých, ktorí sa aktuálne ocitli v nepriaznivej životnej situácii. Cieľom je, aby pomáhali ľuďia ľuďom, a to tak, že sa do projektu môžu zapojiť ľudia, ktorí chcú pomáhať a môžu si vybrať konkrétnu rodinu, ktorej pomôžu.

■ **Akcie** majú za cieľ vytvoriť priestor aj pre rodiny s deťmi, ktoré sú vo finančnej tiesni, aby mohli dopriať svojim deťom akcie/aktivity bezplatne. Chceme vytvárať priestor, kde sa deti a ich rodiny môžu cítiť bezpečne a príjemne bez ohľadu na ich ťažkú životnú situáciu. Chceme, aby deti mali možnosť rozvíjať svoj osobný rast. Jednou z akcií, do ktorej sme sa zapojili, bola oslava 750. výročia obce Trakovice. Ďalej si *Centrum Vitaj* v spolupráci s *Mladým divadlom Dudvák* pripravuje divadelné predstavenie na podporu žien zisťujúcich násilie v rámci *Medzinárodného dňa za odstránenie násillia páchaného na ženách*.

- **Pomôž Zemi:** kde naše rodiny a deti spojili sily všetkých generácií a spoločne prispeli k zmene nášho okolia k lepšiemu, a to tým, že sme vyzbierali odpadky, aby sme malými krokmi menili svet okolo nás a urobili náš domov krajším miestom pre nás všetkých. ■

Bližšie nájdete aj na našej stránke: www.centrumvitaj.sk

PhDr. Petra Moravčíková

Futbal v Trakoviciach

Futbal v Trakoviciach žije nepretržite od roku 1933 a úspešne napísal aj v roku 2025 zopár udalostí.

V knihe Trakovice – korene a horizonty má aj FTC Trakovice svoje významné miesto.

FTC Trakovice bude v knihe rozdelené na tri obdobia:

1. Roky 1933 – 1989 sú spracované v rámci kapitoly Trakovice v rokoch 1918 – 1989.

2. Roky 1989 – 2013, kde historik potvrdil podľa knihy 80. rokov futbalu, že našiel viacero rozpolupných tvrdení ohľadom díky pôsobenia jednotlivých trénerov a prezidentov a obecnej kroniky.

3. Roky 2013 – súčasnosť. Tu pomohlo naše každoročné bilancovanie sezón a vznikli veľmi silné podklady pre toto obdobie. Dozviete sa okrem iného, kto za mužov pôsobil v kraji, najväčšiu prehru mužov, najväčšiu výhru žiakov a vtedy 13-gólového strelca.

Sezóna 2025/26

FTC Trakovice do tejto sezóny išlo s cieľom uhrať TOP 5. Do klubu prišlo 13 nových hráčov. Klub priviedol aj rozdielových hráčov – Neštický, Bunček, Orichel a Peťovský. Priestor dostali štyria 16-roční dorastenci Glachant, Hrčka, Janeček a Ardan. Ide o odchovancov klubu a v niektorých stretnutiach zatienili aj skúsených harcovníkov.

Úvod sezóny okrem výhry v pohári v Slovenskej Novej Vsi bol katastrofálny. Nakoľko z troch stretnutí sme mali bod. Káder vyzeral široký cez 30 mien, ale je to o prístupe, zraneniach a ďalších iných faktoroch, ktoré sa niekedy nedajú predvídať. V posledných

Stari páni

stretnutiach sa nám paradoxne darilo viac, keď sa menej trénovalo a chodilo „iba“ na stretnutia. Pomohol asi aj ľahší žreb pri konci jesene. Jeseň sme ukončili s 18 bodmi na 7. mieste so stratou 7 bodov na 5. miesto. Do karát nám hrá, že všetky mužstvá od 3. – 6. miesta máme na jar doma a odohráme 7 stretnutí doma, vonku 6. Veríme, že sa o predsezónny cieľ pobijeme.

Sezóna začala negatívne, keď sme sa rozlúčili s najlepším strelcom minulej sezóny. I napriek tomu mu chcem tieto riadky venovať. Veď bude chýbať hráč nielen po športovej, ale aj ľudskej stránke. Boli to síce len dve sezóny, ale stáli za to. V hlavne tej poslednej si ako jediný z kľúčových hráčov zostal v FTC a pomohol si nám, aj keď to vždy nebolo ideálne. FTC si držal v sezóne nad vodou. Če-rešničkou na torte bolo, že si bol najlepší strelca mužstva. Navyše, svoj odchod si avizoval vyše pol roka, tak nech sa darí v novom pôsobisku!

Odchovanci prešli športovým lekárom. Dušan Hrčka, Tobias Janeček, Alex Glachant a predtým brankár Matúš Ardan sú k dispozícii mužom FTC.

2. ročník Mikulášskeho turnaja

Na Mikulášsky turnaj aj o Zimný putovný pohár Trakovice! Po novom vygravirujeme všetkých víťazov zimnej interligy a z premiérového ročníka Mikulášskeho turnaja FC Štrkáči. No tento rok budeme mať nového víťaza. FC Štrkáči mužstvo na turnaj nezložili!

Všetkých 8 tímov má rovnaký cieľ. Pripravené budú ďalšie trofeje, ako za prvé tri miesta a individuálne ocenenia. K individuálnej trofeji aj k súťaži cez prestávku máme ďalšie ceny. Turnaj sa bude hrať len v sobotu 6. 12. 2025. Prvý zápas bude o 9:00 hod.; o 15:30 hod. začiatok play-off 2A-3B a 2B-3A, finále o 18:00 hod. Vyhlásenie výsledkov bude po finále cca. o 18:30.

O 15:00 hod. bude individuálna súťaž o zaujímavú cenu. (súťažiči môžu aj fanúšikovia)

Na stretnutia dohliadali rozhodcovia František Gabriel a Samuel Záhorák! Výsledky turnaja boli známe po uzávierke!

1. ročník Mikulášsky turnaj FTC

FTC Mikulášsky turnaj 2024

1. FC Štrkáči
2. Guadalajara
3. Kamarádičci

Najlepší strelec Matúš Loskot (FC Partyboys) 11 gólov

Najlepší brankár Bruno Ondruš (FC Štrkáči)

Kráľ presnosti Peter Kubiš

Organizátori veria, že týmto turnajom sa začala písať nová kapitola zimných turnajov v Trakoviciach ako alternatíva za zimnú interligu.

Mládež

pokračuje od roku 2020 v spolupráci s Bučanmi a Malženicami. V Trakoviciach pôsobia dve kategórie dorastu: krajský U17 a oblasťný dorast U19 pod hlavičkou Trakovice. V oblasťnom doraste nastupujú väčšinou dorastenci U17 proti rovesníkom do 19 rokov.

Najstarší pravidelný fanúšik

Vy ste náš hnací motor, fanúšikovia!

Dnes sa povenujeme aj zblahoželáme najstaršiemu Františkovi Krajčovičovi k 88. narodeninám, ktoré oslávil v októbri.

Už sú to tri roky, ako sme mu odovzdali pamätný dres a permanentku na všetky domáce stretnutia, ktorú aktívne využíva, čomu sme veľmi radi.

Rád spomína na futbal, ako hrával a kto sa s ním o ňom bavil; utkvelo mu v pamäti, ako vtípne hovorí, že hrávali bosí proti vyzutým Bývalý funkcionár, jeden z najstarších žijúcich FTC hráčov a náš najstarší aktívny fanúšik!

Pán Krajčovič, prajeme všetko najlepšie k narodeninám!

Nové súpravy k projektu Bez histórie by sme tu neboli!

Tento rok v nových súpravách JAKO

Projekt je realizovaný s finančnou podporou Trnavského samosprávneho kraja.

Víťazný krst rohových zástavok na výročie obce a 55 rokov štadióna bol spojený s odovzdaním dresov, odhalením pamätnej tabule a položením pamätného venca za všetkých zosnulých, vďaka ktorým funguje futbal v Trakoviciach.

Ako sme oslavovali historické okamihy obce a klubu, tak sme vytvorili ďalšie.

Klub pred stretnutím odovzdal 5 pamätných dresov k jubileám hráčov: Matúšovi Janovičovi, Patrikovi Husárovi, Denisovi Matúšekovi a Patrikovi Neštickému. Dres sme odovzdali aj Tomášovi Bališovi za ukončenie kariéry a cez zápas fanúšikom magnetky k 55. výročiu štadióna Štadióna Františka Lukačoviča. Cez prestávku sme odhalili pamätnú tabuľu Františkovi Lukačovičovi a jeho sestre Márii.

Po stretnutí sme oslávili 3 body a na miestnom cintoríne sme si pripomenuli všetkých členov klubu FTC v čase 19:33 (rok založenia klubu) **BEZ HISTÓRIE, BY SME TU NEBOLI!**

Väčšine divákov tento detail unikol, ale nové rohové zástavky FTC pokrstilo výhrou nad Veselým 6:1 na výročie obce a štadióna.

Mikulášsky futbal

Za ich zhotovenie ďakujeme Petrovi Kubišovi a jeho priateľke Cindy!

Klub v priebehu sezóny odovzdal dresy Martinovi Jamrichovi, Matúšovi Janovičovi ku štyridsiatke a Šimonovi Chudému k tridsiatke.

Štrkáči

Dve športové legendy v Trakoviciach

Súrodenci Lukačovičovi

František, po ktorom nesie názov štadión Františka Lukačoviča a slávnostne bol otvorený 6. septembra 1970 na hody v Trakoviciach. Je dôkazom, že legendou môže byť aj dlhoročný funkcionár.

Jeho sestra Mária, vydatá Zavarská. Prvá športová reportérka a redaktorka SRo. Klubu FTC Trakovice sa podarilo získať nahrávku z roku 1991 z Hlohovca. Reportáž je z atletického klubu spolu, kde ju počujeme spolu s učiteľom Martinom Ballom. Môžete si ju vypočuť a zaspomínať na jej hlas na Facebooku FTC Trakovice! Zdroj: Archív SRo

Oddnes (31.8.2025) v Trakoviciach na štadióne je obom odhalená pamätná tabuľa! Klub každému divákovi na stretnutí odovzdal aj magnetku Štadióna Františka Lukačoviča.

Bulletin Späť v čase a malé RETRO!

Pred tromi rokmi sme sa na poslednom domácom stretnutí prihovorili divákovi formou bulletinu. Boli to prípravy na 90. výročie klubu, odvtedy na domáce majstrovské zápasy je to samozrejmosť. Bulletin je určený pre všetkých platiacich divákov a slúži ako vstupenka na stretnutie. Zvlášť je určený pre ľudí, ktorí nepoužívajú naše sociálne siete na Facebooku a Instagrame, aby vedeli novinky z tábora FTC Trakovice. Jednou z nich je, že pokračujeme bulletinom aj v kalendárnom roku 2026. Na záver ďakujeme za podporu počas jesennej časti všetkým fanúšikom, sponzorom, hráčom za reprezentovanie klubu a funkcionárom za pomoc pri každodenných činnostiach spojených s futbalom, nepretržite 92 rokov!

Netradičné úlohy pre dorastencov v roku 2025.

V rámci športovania medzi školami Bučany, Malženice, Trakovice a Žlkovce v rámci prvého stupňa ZŠ sa organizuje raz v školskom roku športový deň, a to vždy na ihrisku inej obce.

Tento rok sa uskutočnil v Žlkovciach. Trakovice vo futbale trénovali duo Alex Glachant a Dušan Hrčka. Rozhodcovia stretnutí boli Matúš Ardan a Matej Drgoň.

Nikdy sa nevzdám. Platilo pred 11 rokmi

Presne v máji pred 11 rokmi, 5 kôl pred koncom cestovali do Trakovíc Malženice. Pred stretnutím mali 46 bodov a FTC 42 →

bodov. Čakal nás 6 bodový zápas, ktorý sme zvládli. I tak výhru v súťaži a pomyselnú krajskú súťaž sme nemali po tomto stretnutí vo svojich rukách. Leopoldov dokázal tri kolá pred koncom poraziť Malženice. Trakovice po 6 bodovom zápase s Malženicami, posledné 4 stretnutia zvíťazili vždy dvojciferným výsledkom so skóre 46:0 a ligu vyhrali.

Neskôr nasledovala baráž (vylučovací zápas o postup al. o udržanie sa vo vyššej súťaži, pozn. red.) o kraj v Čhtelnici, kde sme neuspeli. No telefonát zo zväzu o možnosti hrať krajskú kategóriu dorastu potešil celé FTC. Dnes tým chlapcom, čo pôsobia vo futbale v Trakoviciach, postupne odovzdávame pamätne dresy ku 30-ke a stále ich neopúšťa vášeň k futbalu a našim farbám!

Tradičný Vianočný futbálek FTC Trakovice pokračoval v roku 2024 i v r. 2025 sme pripravení na túto akciu.

Prvý turnaj za sebou v stolnom tenise majú aj FTC Trakovice!

Za účasti 9 hráčov a systémom každý s každým poradie po základnej skupine vyzeralo takto:

1. T. Krajčovič
2. D. Bujtár
3. P. Peťovský
4. M. Krajčovič
5. M. Trokan
6. T. Kubiš
7. T. Bališ
8. M. Bališ
9. J. Blažo

O poradí na 4. a 5. mieste rozhodol vzájomný zápas. O poradí na 7., 8., a 9. rozhodla mikrotabulka vzájomných zápasov.

Play off si už nezahral Jožko Blažo. Pokračovalo sa klasicky 1-8, 2-7, 3-6, 4-5 a postúpili favoriti. Bez prehry Tomáš Krajčovič nevedel, že naposledy zvíťazí vo štvrtfinále nad Marekom Bališom. Druhý Krajčovič, ale Matúš našiel na menovca recept v správnom čase, a to v semifinále. Denis Bujtár v druhom semifinále postúpil do finále cez Patrika Peťovského. Patrik si napravil chuť v boji o tretie miesto nad Tomášom Krajčovičom. Matúš Krajčovič v odvete zo základnej časti už uspel vo finále nad Denisom Bujtárom.

1. Matúš Krajčovič
2. Denis Bujtár
3. Patrik Peťovský

Ďakujeme stolným tenistom z Trakovíc za spríjemnenie zimy a hlavnú organizačnú pomoc Jankovi Ušákov!

Sezóna 2024/25

Po oslavách výročia odišlo viacero kľúčových hráčov. Klub túto sezónu deklaroval prechodnú. V nej v zime sme privítali aj cudzincov. Dodnes na našom trávniku a v základnej zostave figuruje Gruzinec Zuka. Na jeseň sme získali 14 bodov a na jar 12.

Život píše najkrajšie romány!

Tomu tak bolo i dnes v oficiálne posledných zápasoch kariéry Tomáša Bališa a Martina Jamricha. Jeden vsietil dva góly a druhý vychytil poslednú nulu kariéry, keď zneškodnil minimálne 5 tuteviek hostí. Športové šťastie stálo dnes pri nás, asi to tak malo byť! Martin je pre nás stále na telefóne a Tomáš už tiež vypomohol vo Veľkých Kostolčanoch v sezóne 2025/26

Martin Jamrich

Pred 44 rokmi Trakovice spečatili postup do najvyššej súťaže v akej kedy pôsobili. Tretí najlepší strelec v tej sezóne mužstva Marián Jamrich o pár rokov neskôr dostal sľub od syna Martina, že niekedy nastúpi za Trakovice. Džemo, ako znie jeho prezývka, to splnil, medzitým stihol byť aj kapitánom Bučian, osláviť postup

s Bučanmi do vyššej súťaže a stať sa ikonou. Posledný súťažný zápas za Bučany prehral vo vzájomnej konfrontácii s FTC v prvom ročníku pohára v roku 2018. O 7 rokov Bučany pohár získali, ale už bol hráč FTC.

No, ale predsa získal do budúcnosti niečo vzácnejšie v Trakoviciach, po zavesení rukavíc na klince, keď sa zranil v domácom poslednom zápase jesene, a to manželku Barboru!

Matúš Janovič

19 rokov v mužoch FTC Trakovice a v roku 2025 oslávil 40 rokov!

Ako AS Rím má Francesco Totti, tak FTC Trakovice má Matúša Janoviča.

Prečo toto prirovnanie? Celú kariéru u mužov 19 sezón venoval žltó-čiernym farbám FTC Trakovice. V dnešnom futbale je to ako sci-fi. Žltó-čierna mu je aj súdená, veď z veľkých klubov fandí nemeckej BVB a fanúšikovia futbalu vedia, aké má klubové farby. Matúš, náš odchovanec, je na zaslúženom futbalovom dôchodku.

Ako správna hviezda FTC Trakovice, zástupca kapitána, sa lúčil s kariérou na oslavách 90. rokov futbalu v Trakoviciach na zápase s Veselým pred kamerami Inej ligy.

Také krásne spomienky, ale v lete už 30 rokov späť!

Posledný postup mužov Trakovíc!

Vlani sme vám priblížili sezónu 1980/1981, kedy Trakovice naposledy súťaž vyhrali a postúpili najvyššie kde pôsobili!

Sezóna 1994/1995

V tejto sezóne nastúpil nový tréner Jozef Malovec, ktorý prebral kvalitné, zohrané mužstvo a ďalej ho podnecoval k majstrovskému výkonu.

Trakovický futbal zažíval po dlhých rokoch nový vrchol – postup na majstrovstvá okresu.

Medzi najlepších hráčov patrili: Ivan Krajčovič, Tibor Drgoň, Roman Janovič, Daniel Drgoň, ale aj Ivan Lackovič.

Mužstvo bolo zložené z týchto hráčov: E. Drgoň, R. Taraba, R. Krajčovič, I. Lackovič, D. Drgoň, M. Drgoň, J. Pikna, M. Janák, R. Janovič, L. Kačinec, T. Drgoň, F. Lackovič, M. Kačinec, M. Cepko, I. Krajčovič, D. Janovič, K. Krajčovič, I. Komarňanský, M. Šooš a M. Malovec.

A týmto by sme chceli zagratulovať Romanovi Janovičovi ku 55. narodeninám, ktoré oslávil v tomto kalendárnom roku.

Na záver ďakujeme obci, sponzorom, fanúšikom, funkcionárom a hráčom, že vďaka Vám stále funguje najmasovejší šport na svete aj v obci Trakovice!

FTC Trakovice praje veselé Vianoce a PF 2026!

Všetci majte počas celého roka 2026 lásku ako my k futbalu, šťastie ako futbalisti pred gólom a radosť ako po dôležitom víťazstve! ■

Pavol Husár, predseda FTC Trakovice.

Magnetka